

Tineretul lumii

Biblioteca Centrală
Reg. 065 2
Hunedoara 1962

2

1962

Con essuberanza

Dm Gm Dm A7 Dm Gm C7 F A7

1. Cîn-tul nos-tru și tu să-l în-veți; Pa-ce vrem, nu răz - boi!

Dm C7 F E7 A

Că-tre lim-pezi și largi di-mi-neți, Vi-no-n rînd lîngă noi!

Bb Refren Gm C7 F D7

Te iu-bim ti-ne-re-te! Tu ne porți pe cres-te se-me-te Vi-se

Gm C7 F C7 F F7

tu-n-fi-ripi și le crești a-ripi; Că-tre zări u-nești că-rări! Îți dăm bi-ne-te!

Bb Gm C7 F D7

Te iu-bim ti-ne-re-te! Tu ești cîn-tec și fru-mu-se-te. Spre se-

Gm C7 F Db7 F

- ni - ne vremi, Că-tre pa-ce ne chemi, Mî-na să ne-o dăm! Te ur-măm.

te iubim tinerețe

Versuri:

CONST.
CÎRJAN

Muzica:

R A D U
Ș ERBAN

I

Cîntul nostru și tu să-l înveți;
Pace vrem, nu război!
Către limpezi și largi dimineți,
Vino-n rînd lîngă noi!

Refren:

Te iubim, tinerețe!
Tu ne porți pe creste semețe,
Vise tu-nfiripi și le crești aripi;
Către zări unești cărări!
Îți dăm binețe!
Te iubim, tinerețe!
Tu ești cîntec și frumusețe,
Spre senine vremi
Către pace ne chemi,
Mina să ne-o dăm!
Te urmăm.

II

Zeci de graiuri, un gînd îl rostesc:
Viață vrem, nu măcel.
Scut a tot ce-a dat geniu-omenesc
Ne-nfrățim sub drapel!

Refren...

ȘTIAȚI CĂ...

...diametrul Galaxiei noastre este de cca. 100 000 de ani-lumină! Ea conține cel puțin un miliard de planete care se învîrtesc în jurul unor astre „mici” ca Soarele nostru. Care sînt planetele în care este posibilă viața intelectuală? Fără îndoială, nu în toate. Dacă admitem că durata medie a dezvoltării vieții ființelor evoluate este de un milion de ani, în epoca noastră Galaxia poate număra cîteva milioane de planete locuite de ființe inteligente.

...resturile multor orașe antice de pe țărmurile Mediteranei au fost înghițite de mare.

Care a fost cauza: coborîrea pămîntului sau creșterea apelor?

Profesorul german D. Hadlmann (R.F.G.) a examinat cu grijă 50 de puncte de pe țărm. În urma acestor cercetări, el a tras concluzia că aceste dispariții se datoresc creșterii apelor.

Din epoca imperiului roman, nivelul mării a crescut începînd cu 1,7 pînă la 2,3 metri.

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D., opere lunar în limbile spaniolă, maghiară, polonă, română și rusă și o dată la două luni în limbile germană, engleză, franceză și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Weissbach Rolf (R.D.G.), Redactor-șef: Shun Nishizawa (Japonia), Redactori: Bayardo Louis (Venezuela), Gouillou André (Franța), Jala Tom (Canada), M'diongue Eoubakar (Senegal), Pillai Govinda (India), Schumann Martin (R. D. G.), Tarasov Fedor (U.R.S.S.), Yttergren Karin (Suedia).

SUMAR

Pag.

- 1 Sesiunea biroului F.M.T.D.
 - 4 Intîlnire la Helsinki
 - 6 Vești de pe continentul alb
 - 8 Zile de iarnă
 - 10 Din viața și lupta tineretului lumii
 - 12 Frontul unit al tineretului argentinian
 - 14 Cheia îndeplinirii planului brigăzii
 - 16 Din presa tineretului
 - 18 Colocviu despre viitoarea profesie
 - 20 Ne vorbesc tineri scriitori
 - 22 Pe ecrane
 - 23 Un teatru al tinereții pasionate
 - 24 Organizații membre ale F.M.T.D.
 - 26 Sport
 - 28 Jocuri distractive
- COPERTA I: La schi
COPERTA A III-a: Trasee turistice
COPERTA A IV-a: Peisaj din munții noștri țării

SESIUNEA BIROULUI F.M.T.D.

Timp de trei zile, în impunătoarea sală de marmură a Casei Scînteii, a răsunat glasul generației tinere a lumii în sprijinul rezolvării principalelor probleme ale omenirii contemporane care privesc în modul cel mai direct tineretul: apărarea păcii, asigurarea dezarmării generale și totale, lichidarea plăgii rușinoase a colonialismului, dezvoltarea relațiilor de prietenie și încredere reciprocă. Lucrările Sesiunii Biroului F.M.T.D., la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de tineret din 27 de țări, au confirmat linia politică justă a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, de luptă activă pentru pace, pentru drepturile și viitorul tineretului. Hotărârile luate sînt rezultatul unor discuții aprofundate și fructuoase.

Biroul F.M.T.D. a decis convocarea celei de-a VI-a Adunări a organizațiilor membre ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat la Varșovia între 10 și 16 august 1962 cu următoarea ordine de zi:

1. F.M.T.D. și lupta unită a tinerei generații pentru pace, independență națională, democrație, progres și un viitor mai bun;
2. Modificări în Statutul F.M.T.D.;
3. Raportul Comisiei de control financiar;
4. Aprobarea noilor afiliieri la F.M.T.D.;
5. Alegerea organelor executive ale F.M.T.D.

★

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor sesiunii, Piero Pieralli, președintele F.M.T.D., a prezentat tezele elaborate de Secretariat pentru a fi discutate la această sesiune a Biroului în legătură cu pregătirea celei de-a VI-a Adunări a organizațiilor membre. Aceste documente au constituit baza unor dezbateri amănunțite, încununată de succes. O contribuție deosebită a adus-o în această privință expunerea lui P.N. Reșetov, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S. Subliniind participarea activă a F.M.T.D. la toate acțiunile politice ale tineretului îndreptate spre rezolvarea celor mai arzătoare probleme ale contemporaneității, reprezentantul tineretului sovietic a reliefat justetea liniei F.M.T.D., claritatea și eficacitatea lozincilor ei pentru pace, prietenie, independență națională și un viitor mai bun. Christian Echard, reprezentant al tineretului comunist din Franța, după ce a expus pe larg punctul de vedere al organizației sale asupra tezelor supuse discuției Biroului F.M.T.D., a transmis din

BUCUREȘTI, 10-13 IANUARIE 1962

Aspect din timpul desfășurării lucrărilor Sesiunii Biroului F.M.T.D.

partea organizației studenților din Partidul socialist unificat din Franța cererea de aderare în calitate de membru observator al F.M.T.D. Documentul adoptat de Birou în vederea pregătirii celei de-a VI-a Adunări a F.M.T.D. face o analiză aprofundată a perioadei de timp scursă după cea de-a V-a Adunare a F.M.T.D. și apreciază multilateral situația internațională actuală a cărei caracteristică principală rezidă în faptul că forțele păcii, democrației și progresului sînt superioare forțelor imperialismului, ale

reacțiunii, existînd astfel posibilitatea preîntîmpinării războiului. Din această apreciere a realității internaționale actuale rezultă principalele obiective pe care F.M.T.D. le propune tineretului întregii lumi:

1. *Lupta pentru salvagardarea păcii, pentru dezarmare generală, totală și controlată, pentru impunerea păcii, împotriva politicii de agresiune, războinice a imperialismului.*

2. *Înlăturarea pentru totdeauna a colonialismului, a agresiunii imperialiste, pentru consolidarea și apărarea independenței naționale.*

3. *Apărarea și lărgirea democrației, drepturilor și revendicărilor tineretului.*

Așa cum se specifică în tezele aprobate de Birou, toate eforturile F.M.T.D. trebuie să favorizeze participarea celor mai largi mase ale tineretului la înlăturarea acestor obiective politice, să înlesnească pe o asemenea bază unitatea de acțiune a tinerei generații și cooperarea între organizațiile de tineret. În cadrul sesiunii sale de la București, Biroul F.M.T.D. a reafirmat încă o dată propunerile de cooperare adresate tuturor organizațiilor internaționale de tineret, pe platforma luptei pentru pace, împotriva colonialismului.

Organizațiile membre ale F.M.T.D. sînt chemate să contribuie eficace la succesul celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, ce va avea loc la Helsinki în vara acestui an. Acest eveniment tradițional al mișcării contemporane a tineretului iubitor de pace va constitui obiectivul esențial al activității F.M.T.D. în 1962.

În rezoluția cu privire la soluționarea pașnică și imediată a problemei germane adoptată în unanimitate de Biroul F.M.T.D. se face apel la tineretul întregii lumi pentru a-și uni forțele în lupta pentru încheierea tratatului de pace german și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, neutru și demilitarizat. Rezoluția cheamă masele de tineri din toate țările să facă din 9 Mai 1962, a 17-a aniversare a victoriei asupra fascismului hitlerist, o mare „Zi mondială de luptă a tineretului și studenților împotriva militarismului și imperialismului vest-german“, organizînd manifestații, mitinguri, conferințe, întîlniri etc. Printre formele de protest recomandate de Birou se numără și acțiunile împotriva bazelor militare vest-germane și a prezenței trupelor Bundeswehrului în diverse țări. Tineretul lumii este chemat să strîngă legăturile de prietenie cu tinerii luptători pentru pace din R.F.G. și să-și manifeste solidaritatea cu organizațiile democratice vest-germane, să rămîină fidel idealurilor luptătorilor antifasciști, participînd în masă la acțiunile menite să contribuie la păstrarea memoriei eroilor căzuți în lupta împotriva hitlerismului, pentru ca trecutul hidos să nu mai revie niciodată.

Biroul F.M.T.D. a adoptat, de asemenea, mai multe rezoluții în legătură cu principalele evenimente internaționale ce privesc tineretul din lumea actuală. Tînăra generație este chemată să susțină „Congresul mondial pentru dezarmare și pace“, să sărbătorească 24 Aprilie — „Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică“ —, să condamne dictatura fascistă din Spania și Portugalia și represiunile ce au loc în Grecia. F.M.T.D. salută poporul indian cu ocazia eliberării teritoriului Goa și se pronunță împotriva ocupării Irianului de vest de către colonialismul olandez. Printre rezoluțiile adoptate de Biroul F.M.T.D. se numără și cele asupra situației din Vietnamul de sud, Laos și Coreea de sud împotriva concentrării de trupe britanice în Orientul Mijlociu, împotriva războiului dus de armatele franceze în Algeria. F.M.T.D. salută guvernul, poporul și tineretul din Tanganica recent independentă și susține lupta armată a populației din Oman împotriva imperialismului englez. Sesiunea Biroului F.M.T.D. reafirmă solidaritatea

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI VIRGIL TROFIN

Tovarășul Virgil Trofin rostindu-și cuvîntul. Alături, la masa prezidiului, se află Piero Pieralli, președintele F.M.T.D.

PRIM-SECRETAR AL C.C. AL U.T.M.

tinerei generații iubitoare de pace cu cauza dreaptă a popoarelor din Angola și Africa de Sud, cu eroica Cubă ce a serbat de curînd a 3-a aniversare a revoluției sale victorioase. Au mai fost adoptate, de asemenea, rezoluții de susținere a Conferinței panafricane a tineretului, de condamnare a colonialismului în America Latină și a violării democrației în S.U.A. În total Sesiunea Biroului F.M.T.D. a votat aproape 30 de documente ce exprimă cu claritate și precizie poziția Federației Mondiale a Tineretului Democrat în actuala situație internațională, exprimînd năzuințele și voința tinerei generații a lumii de a contribui din plin la lupta popoarelor pentru coexistență pașnică, bunăstare și fericire.

Delegația tineretului din R.P. Romîna a avut o contribuție activă la desfășurarea lucrărilor Sesiunii Biroului F.M.T.D. Cuvîntul rostit de tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., precum și întreaga activitate a delegației noastre în timpul lucrărilor sesiunii au demonstrat încă o dată că tineretul din țara noastră prețuiește activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat, este hotărît să aducă o cît mai mare contribuție la lupta tineretului lumii pentru pace și progres social.

Așa cum au arătat la Întîlnirea cu tineretul din capitală organizată la Casa de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie și cu prilejul Conferinței de presă ținute la Casa ziariștilor, după încheierea lucrărilor sesiunii, oaspeții au fost deosebit de satisfăcuți de a fi avut prilejul să cunoască realizările poporului și tineretului din R.P. Romîna.

Solii tineretului lumii veniți la București și-au exprimat admirația pentru succesele remarcabile obținute de tineretul patriei noastre, de întregul popor în construirea unei vieți fericite, pașnice, în îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai și au subliniat în cuvîntul lor eforturile poporului romîn pentru apărarea păcii, pentru asigurarea unui viitor fericit tinerei generații. În această privință a fost relevată importanța propunerii făcute de guvernul R.P. Romîne pentru educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare, propunere discutată și însușită de O.N.U.

Oaspeții au mulțumit Uniunii Tineretului Muncitor pentru condițiile optime asigurate desfășurării lucrărilor sesiunii, cît și pentru contribuția adusă în cadrul discuțiilor prin reprezentanții săi.

În aceste zile, documentele Sesiunii Biroului F.M.T.D. de la București sînt difuzate și studiate în cele mai diferite organizații ale tineretului din întreaga lume. Succesul care a încununat lucrările acestei sesiuni constituie un nou pas înainte pe calea luptei juste a F.M.T.D. pentru fericirea tinerei generații, pentru pace, bunăstare și progres.

SESIUNEA BIRoulUI F.M.T.D.

Timp de trei zile, în impunătoarea sală de marmură a Casei Scînteii, a răsunit glasul generației tinere a lumii în sprijinul rezolvării principalelor probleme ale omenirii contemporane care privesc în modul cel mai direct tineretul: apărarea păcii, asigurarea dezarmării generale și totale, lichidarea plăgii rușinoase a colonialismului, dezvoltarea relațiilor de prietenie și încredere reciprocă. Lucrările Sesiunii Biroului F.M.T.D., la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de tineret din 27 de țări, au confirmat linia politică justă a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, de luptă activă pentru pace, pentru drepturile și viitorul tineretului. Hotărârile luate sînt rezultatul unor discuții aprofundate și fructuoase.

Biroul F.M.T.D. a decis convocarea celei de-a VI-a Adunări a organizațiilor membre ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat la Varșovia între 10 și 16 august 1962 cu următoarea ordine de zi:

1. F.M.T.D. și lupta unită a tinerei generații pentru pace, independență națională, democrație, progres și un viitor mai bun;
2. Modificări în Statutul F.M.T.D.;
3. Raportul Comisiei de control financiar;
4. Aprobarea noilor afiliieri la F.M.T.D.;
5. Alegerea organelor executive ale F.M.T.D.

★

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor sesiunii, Piero Pieralli, președintele F.M.T.D., a prezentat tezele elaborate de Secretariat pentru a fi discutate la această sesiune a Biroului în legătură cu pregătirea celei de-a VI-a Adunări a organizațiilor membre. Aceste documente au constituit baza unor dezbateri amănunțite, încununată de succes. O contribuție deosebită a adus-o în această privință expunerea lui P.N. Reșetov, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S. Subliniind participarea activă a F.M.T.D. la toate acțiunile politice ale tineretului îndreptate spre rezolvarea celor mai arzătoare probleme ale contemporaneității, reprezentantul tineretului sovietic a reliefat justetea liniei F.M.T.D., claritatea și eficacitatea lozincilor ei pentru pace, prietenie, independență națională și un viitor mai bun. Christian Echard, reprezentant al tineretului comunist din Franța, după ce a expus pe larg punctul de vedere al organizației sale asupra tezelor supuse discuției Biroului F.M.T.D., a transmis din

Aspect din timpul desfășurării lucrărilor Sesiunii Biroului F.M.T.D.

partea organizației studenților din Partidul socialist unificat din Franța cererea de aderare în calitate de membru observator al F.M.T.D.

Documentul adoptat de Birou în vederea pregătirii celei de-a VI-a Adunări a F.M.T.D. face o analiză aprofundată a perioadei de timp scursă după cea de-a V-a Adunare a F.M.T.D. și apreciază multilateral situația internațională actuală a cărei caracteristică principală rezidă în faptul că forțele păcii, democrației și progresului sînt superioare forțelor imperialismului, ale

reacțiunii, existînd astfel posibilitatea preîntîmpinării războiului. Din această apreciere a realității internaționale actuale rezultă principalele obiective pe care F.M.T.D. le propune tineretului întregii lumi:

1. *Lupta pentru salvagardarea păcii, pentru dezarmare generală, totală și controlată, pentru impunerea păcii, împotriva politicii de agresiune, războinice a imperialismului.*

2. *Înlăturarea pentru totdeauna a colonialismului, a agresiunii imperialiste, pentru consolidarea și apărarea independenței naționale.*

3. *Apărarea și lărgirea democrației, drepturilor și revendicărilor tineretului.*

Așa cum se specifică în tezele aprobate de Birou, toate eforturile F.M.T.D. trebuie să favorizeze participarea celor mai largi mase ale tineretului la înlăturarea acestor obiective politice, să înlesnească pe o asemenea bază unitatea de acțiune a tinerei generații și cooperarea între organizațiile de tineret. În cadrul sesiunii sale de la București, Biroul F.M.T.D. a reafirmat încă o dată propunerile de cooperare adresate tuturor organizațiilor internaționale de tineret, pe platforma luptei pentru pace, împotriva colonialismului.

Organizațiile membre ale F.M.T.D. sînt chemate să contribuie eficace la succesul celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, ce va avea loc la Helsinki în vara acestui an. Acest eveniment tradițional al mișcării contemporane a tineretului iubitor de pace va constitui obiectivul esențial al activității F.M.T.D. în 1962.

★

În rezoluția cu privire la soluționarea pașnică și imediată a problemei germane adoptată în unanimitate de Biroul F.M.T.D. se face apel la tineretul întregii lumi pentru a-și uni forțele în lupta pentru încheierea tratatului de pace german și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, neutru și demilitarizat. Rezoluția cheamă masele de tineri din toate țările să facă din 9 Mai 1962, a 17-a aniversare a victoriei asupra fascismului hitlerist, o mare „Zi mondială de luptă a tineretului și studenților împotriva militarismului și imperialismului vest-german“, organizînd manifestații, mitinguri, conferințe, întîlniri etc. Printre formele de protest recomandate de Birou se numără și acțiunile împotriva bazelor militare vest-germane și a prezenței trupelor Bundeswehrului în diverse țări. Tineretul lumii este chemat să strîngă legăturile de prietenie cu tinerii luptători pentru pace din R.F.G. și să-și manifeste solidaritatea cu organizațiile democratice vest-germane, să rămîna fidel idealurilor luptătorilor antifasciști, participînd în masă la acțiunile menite să contribuie la păstrarea memoriei eroilor căzuți în lupta împotriva hitlerismului, pentru ca trecutul hidos să nu mai revie niciodată.

Biroul F.M.T.D. a adoptat, de asemenea, mai multe rezoluții în legătură cu principalele evenimente internaționale ce privesc tineretul din lumea actuală. Tînăra generație este chemată să susțină „Congresul mondial pentru dezarmare și pace“, să sărbătorească 24 Aprilie — „Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică“ —, să condamne dictatura fascistă din Spania și Portugalia și represiunile ce au loc în Grecia. F.M.T.D. salută poporul indian cu ocazia eliberării teritoriului Goa și se pronunță împotriva ocupării Irianului de vest de către colonialismul olandez. Printre rezoluțiile adoptate de Biroul F.M.T.D. se numără și cele asupra situației din Vietnamul de sud, Laos și Coreea de sud împotriva concentrării de trupe britanice în Orientul Mijlociu, împotriva războiului dus de armatele franceze în Algeria. F.M.T.D. salută guvernul, poporul și tineretul din Tanganica recent independentă și susține lupta armată a populației din Oman împotriva imperialismului englez. Sesiunea Biroului F.M.T.D. reafirmă solidaritatea

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI VIRGIL TROFIN

Tovarășul Virgil Trofin rostindu-și cuvîntul. Alături, la masa prezidiului, se află Piero Pieralli, președintele F.M.T.D.

PRIM-SECRETAR AL C. C. AL U. T. M.

tinerei generații iubitoare de pace cu cauza dreaptă a popoarelor din Angola și Africa de Sud, cu eroica Cubă ce a serbat de curînd a 3-a aniversare a revoluției sale victorioase. Au mai fost adoptate, de asemenea, rezoluții de susținere a Conferinței panafricane a tineretului, de condamnare a colonialismului în America Latină și a violării democrației în S.U.A. În total Sesiunea Biroului F.M.T.D. a votat aproape 30 de documente ce exprimă cu claritate și precizie poziția Federației Mondiale a Tineretului Democrat în actuala situație internațională, exprimînd năzuințele și voința tinerei generații a lumii de a contribui din plin la lupta popoarelor pentru coexistență pașnică, bunăstare și fericire.

★

Delegația tineretului din R.P. Romîna a avut o contribuție activă la desfășurarea lucrărilor Sesiunii Biroului F.M.T.D. Cuvîntul rostit de tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., precum și întreaga activitate a delegației noastre în timpul lucrărilor sesiunii au demonstrat încă o dată că tineretul din țara noastră prețuiește activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat, este hotărît să aducă o cît mai mare contribuție la lupta tineretului lumii pentru pace și progres social.

Așa cum au arătat la Întîlnirea cu tineretul din capitală organizată la Casa de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie și cu prilejul Conferinței de presă ținute la Casa ziaristilor, după încheierea lucrărilor sesiunii, oaspeții au fost deosebit de satisfăcuți de a fi avut prilejul să cunoască realizările poporului și tineretului din R.P. Romîna.

Solii tineretului lumii veniți la București și-au exprimat admirația pentru succesele remarcabile obținute de tineretul patriei noastre, de întregul popor în construirea unei vieți fericite, pașnice, în îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai și au subliniat în cuvîntul lor eforturile poporului romîn pentru apărarea păcii, pentru asigurarea unui viitor fericit tinerei generații. În această privință a fost relevată importanța propunerii făcute de guvernul R.P. Romîne pentru educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare, propunere discutată și însușită de O.N.U.

Oaspeții au mulțumit Uniunii Tineretului Muncitor pentru condițiile optime asigurate desfășurării lucrărilor sesiunii, cît și pentru contribuția adusă în cadrul discuțiilor prin reprezentanții săi.

În aceste zile, documentele Sesiunii Biroului F.M.T.D. de la București sînt difuzate și studiate în cele mai diferite organizații ale tineretului din întreaga lume. Succesul care a încununat lucrările acestei sesiuni constituie un nou pas înainte pe calea luptei juste a F.M.T.D. pentru fericirea tinerei generații, pentru pace, bunăstare și progres.

Delegația Uniunii Tineretului Muncitor consideră că pregătirile pentru a VI-a Adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D. reprezintă un prilej deosebit de important pentru intensificarea activității tuturor organizațiilor membre ale F.M.T.D., pentru mobilizarea maselor largi ale tineretului în lupta pentru apărarea păcii, dezarmare generală și totală, pentru lichidarea odiosului sistem colonial și a rămășițelor sale, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, studiu și de viață ale tineretului, pentru progres social.

Activitățile organizate sau sprijinite de F.M.T.D. în perioada care a trecut de la a V-a Adunare, ca: Forumul Mondial al Tineretului, Întâlnirea organizațiilor de tineret din Europa pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, Întâlnirile regionale ale tineretului din țările balcano-adriatice, țările baltice, Americii Latine etc., organizarea sesiunilor Comitetului Executiv al F.M.T.D. în Africa și America Latină, cât și alte inițiative în aceste continente, au constituit acțiuni importante în antrenarea unor forțe mereu mai largi ale tineretului în lupta pentru realizarea obiectivelor F.M.T.D.

Referindu-se la tezele prezentate spre dezbateri Biroului F.M.T.D., tovarășul Virgil Trofin a spus:

Noi considerăm necesar ca în analiza actualei situații internaționale care se va face în teze să se desprindă clar raportul de forțe pe arena internațională, perspectivele și posibilitățile preîntâmpinării războaielor mondiale în etapa actuală, superioritatea forțelor păcii și socialismului asupra forțelor imperialismului în așa fel încât să orienteze mișcarea de masă a tineretului și mai consecvent pe linia luptei pentru pace, pentru coexistență pașnică, pentru dezarmare generală și totală, pentru lichidarea colonialismului.

Noi sîntem de acord cu aprecierea făcută în proiectul de teze elaborat pentru ședința Biroului că o problemă importantă care se pune în mod firesc în prezent este aceea a necesității unei colaborări mai strînse între F.M.T.D. și diferite organizații progresiste care nu sînt membre ale sale, a posibilității de adiere a acestor organizații la F.M.T.D. sub o formă sau alta.

Apoi vorbitorul a arătat:

Considerăm, de asemenea, că în tezele pe care urmează să le elaboreze sesiunea

Bioului un loc important trebuie să-l ocupe și o analiză a modului în care F.M.T.D., organizațiile sale membre, cât și alte organizații și organisme internaționale se ocupă de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, prieteniei și respectului între popoare, ținînd seamă de pericolul pe care îl reprezintă pentru tînăra generație reînvierea fascismului și militarismului, manifestările urii de rasă și naționale, care iau proporții îngrijorătoare în diferite țări ale lumii, ca: R.F.G., Spania, Portugalia, S.U.A., Africa de Sud etc.

Ar fi util ca, în lumina recomandărilor făcute de către a XV-a Sesiune a Adunării Generale a O.N.U., la propunerea Guvernului R.P.R., propunere sprijinită de către F.M.T.D. și U.I.S., și ținînd seamă de actualitatea ei, să se analizeze în ce măsură aceste recomandări sînt traduse sau nu în viață de către diferitele guverne, parlamente, organizații internaționale sau organisme care se ocupă de educarea tineretului, cât și felul în care F.M.T.D. și organizațiile sale membre înțeleg să acționeze în viitor pentru sprijinirea acestor recomandări.

În continuare, tovarășul Virgil Trofin a spus:

Am ascultat cu un deosebit interes raportul pe care prietenul Claude Gaignon l-a prezentat în legătură cu pregătirile în vederea celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și sarcinile ce revin F.M.T.D. în această privință. Organizația noastră a sprijinit și sprijină ideea Festivalului, deoarece consideră că această manifestare de masă a tinerii generații, devenită tradițională, contribuie la unirea eforturilor tuturor tinerilor iubitori de pace, la consolidarea unității mișcării mondiale democratice a tineretului. Sîntem de acord cu ideea subliniată în raport ca experiența precedentelor festivaluri să fie folosită în cel mai înalt grad, căci ea ne-a dovedit valoarea deosebită și eficacitatea pe care o capătă această manifestare cînd este organizată cu o deosebită minuțiozitate. Organizația noastră — ca și în trecut — își va aduce contribuția sa la buna pregătire și desfășurare a Festivalului de la Helsinki.

Înainte de a încheia am vrea să asigurăm Biroul F.M.T.D. că și pe viitor Uniunea Tineretului Muncitor va susține acțiunile întreprinse de F.M.T.D. și își va aduce întregul său aport la lupta tineretului din întreaga lume pentru pace și progres social.

O ASPEȚI STRĂINI DESPRE ȚARA NOASTRĂ

PATRICIO VALDES — Tineretul radical din Chile:

Vizita la Uzina de tractoare din Brașov mi-a produs o impresie deosebită. Mi-am dat seama de potențialul agriculturii din țara dumneavoastră, a cărei mecanizare fi asigură progresul ei maxim.

DARA TAWFIK, secretar al Tineretului Democrat din Irak și secretar al F.M.T.D.

România s-a dezvoltat impectuos într-o perioadă scurtă. Sînt evidente posibilitățile multilaterale de dezvoltare a entuziasmului tineret român.

MICHAEL COSTELLO, Comitetul pentru Festival al Tineretului din Marea Britanie:

M-am convins de valoarea învățămîntului tehnic din R.P. Română. Am participat la instructiva vizită de la Centrul școlar profesional din Brașov. Aveți într-adevăr un învățămînt profesional modern.

M'DIONQUE BOUBAKAR, Tineretul Democrat din Senegal:

Mulțumim tineretului, întregului popor român pentru primirea călduroasă făcută. Au fost create cele mai bune condiții pentru desfășurarea lucrărilor Sesiunii Biroului F.M.T.D.

① P.N. Reșetov, președintele Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S.

② Delegația tineretului cuban.

③ Shun Nishizawa, reprezentant al Ligii Tineretului Democrat din Japonia.

④ Are cuvîntul M. Costello, din partea Comitetului pentru festival al tineretului din Marea Britanie.

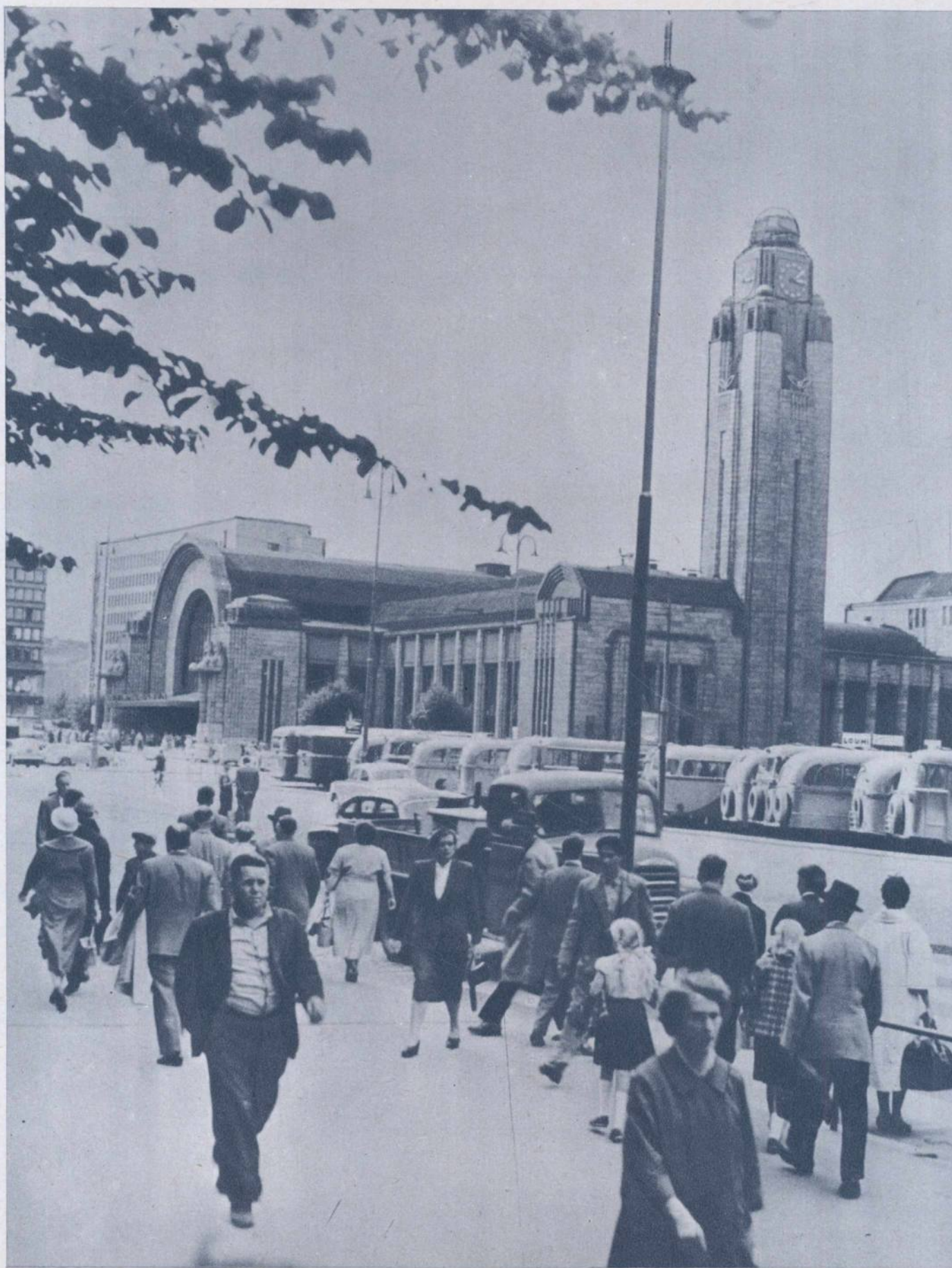
⑤ Govinda Pillai, secretar al Federației Tineretului Indian.

⑥ Nuri Abdul Razak Husein, secretar general al U.I.S.

⑦ Sokolowski Grzegorz, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Socialist din R.P. Polonă.

INTILNIRE LA HELSINKI

O imagine din orașul în care se va desfășura cel de-al VIII-lea Festival

n luna iulie a anului acesta tineretul din lumea întreagă își va trimite delegații cu vapoarele, avioanele sau trenurile la cel de-al VIII-lea Festival de

la Helsinki. Este de folos să cunoaștem cîte ceva despre orașul acesta. Să ne imaginăm că-i întovărim pe cei care au sosit la Helsinki din R.D.G. cu vasul „Fritz Heckert” (vasul de agrement al Uniunii Sindicatelor Libere Germane care va aduce în 1962 delegația R.D.G. la Helsinki) într-una din plimbările lor prin oraș. Nu vă temeți, întâlnirea pasagerilor de pe acest vas de turism cu orașul a fost foarte scurtă. Așa că vor mai rămîne destule de văzut pentru cei care vor veni la festival.

Vizita noastră în oraș a început, ca să spunem așa, încă din largul mării. Depășind farul care se vede din Marea Baltică, la stînga zărim o mică insulă stîncoasă cu o stație-pilot, mici căsuțe de lemn foarte curate, vopsite în cafeniu. Apoi se zăresc contururile fortăreței Summenlinna din Helsinki, construită pe o insulă. Pentru marile vapoare nu rămîne decît o trecere îngustă printre stînci. Noi a trebuit să trecem pe aici, foarte aproape de Summenlinna, pe alocuri ruinată.

Și iată-ne ajunși în port, în locul denumit Katajanokka.

Debarcăm și ne îndreptăm spre nord, spre centrul orașului. După ce am trecut de cartierul portului cu depozitele, macaralele, șinele și mărfurile sale — lăzi enorme și automobile de import pe șoselele dimprejur, pe chei —, ajungem la portul din sud (Helsinki este portul principal pentru importurile din această țară). Unul dintre numeroasele fiorduri se prelungește pînă în oraș, cu care are o legătură specială. La marginea portului se află magazinele din Piața Helsinki, colorate și veșnic năpădite de lume, atît de cei care cumpără, cît și de cei care nu doresc decît să privească. Aici, în portul din sud, se înalță palatul președintelui Republicii Finlandeze, primăria și tot de aici pornesc micile vase care asigură comunicațiile cu coastele. Cînd oamenii de stat străini sosesc la Helsinki, vasele lor staționează tot în portul din sud.

Sintem convingși că tinerii care vor veni la Festivalul de la Helsinki se vor întîlni adesea în portul de sud, căci este un loc deosebit de frumos și de animat, și aici se vor organiza desigur multe programe. În fiordurile orașului și

în micile insule înconjurătoare se găsesc încîntătoare locuri, atît de îndrăgite de locuitorii din Helsinki, și ele sînt foarte aproape de portul din sud.

După aceasta plimbarea noastră a continuat prin parcul Esplanade. Apoi urcăm bulevardul Union și iată-ne în Piața Senatului, înconjurată de Universitate, de Biblioteca universitară, de clădirea Senatului. Scări care cuprind toată lărgimea pieței conduc spre aceasta. În zilele frumoase, în intervalele dintre cursuri, studenții se așază aici pentru a citi sau a discuta. Nu este nevoie de prea multă fan-tezie pentru a prevedea că în timpul festivalului aici se vor desfășura discuții vii.

Încă de pe acum se aude la Helsinki din ce în ce mai des cuvîntul festival. S-ar putea chiar spune că festivalul însușește încă de pe acum tineretul capitalei Finlandei. Părerile tinerilor de aici nu sînt aceleași. De aceea unii vor să știe ce se va petrece în timpul festivalului, alții întreabă: care este scopul festivalului? Și propriii lor tovarăși le răspund: festivalul urmărește prietenia și înțelegerea între tinerii din lumea întreagă, unește tineri și tinere cu păreri diferite în multe privințe. Și la Helsinki festivalul va găsi un loc potrivit pentru confruntarea opiniilor, pentru discuții.

Ne luăm rămas bun de la Piața Senatului și ne continuăm drumul prin capitală pînă la o mare sală de expoziții, mergînd tot timpul spre nordul orașului. Strada este plină de oameni grăbiți. Prin mijlocul străzii trec rapid tramvaiele vopsite în verde-gălbui. În drumul nostru zărim la dreapta gara principală, cu turnul mare al orologiu-lui, care face parte integrantă din fizionomia Helsinkiului. Delegații care vor veni la festival vor umple de viață și tinerețe sălile gării. Iată imensa clădire a poștei centrale pe șoseaua principală și, ceva mai departe, la stînga, Parlamentul Republicii Finlandeze.

Trecem pe lângă Muzeul național și ne apropiem de sala de expoziții, puțin cam oboșiți după lunga noastră plimbare. Ajungem la un cartier al orașului care în timpul festivalului va fi, fără îndoială, un loc de întîlnire al tineretului. Foarte aproape de aici, la nord de sala de expoziții, sintem salutați de turnul înalt de 72 de metri al Stadionului olimpic, cîțiva metri mai departe se găsește piscina, iar mai spre nord, terenurile pentru diferite sporturi, pista de ciclism.

① Pentru pace, prietenie și un viitor luminos vor manifesta și anul acesta tinerii veniți la Helsinki

② Nu vor lipsi — cu siguranță — asemenea explozii de entuziasm atît de caracteristice sărbătorilor tinerești.

③ Mîna în mîna, umăr la umăr — așa pășim în lupta noastră spre mai bine.

La dreapta Stadionului olimpic se găsește Tivoli, parcul de distracții din Helsinki. Ne îndreptăm într-acolo. Dar noi nu mergem la Tivoli, țelul nostru este Sturenkatu, bulevardul Sturen. Aici s-a construit în 1955-1957, după planurile arhitectului finlandez Alvar Aalto, considerat în lumea întreagă drept cel mai celebru arhitect finlandez din zilele noastre, Palatul culturii. Aici se găsește sala de concert cea mai bună din întreaga Scandinavie.

Dar am mers destul pe jos. Acum luăm tramvaiul nr. 3 și ne întorcem spre port. Mai privim orașul încă o dată înainte de a ne lua rămas bun de la el. La Helsinki nu sînt multe case moderne. Chi-

riile și cheltuielile de construcție — pentru cei care-și pot permite totuși o astfel de locuință — absorb o parte foarte mare din venituri. Un muncitor cu salariu mijlociu ar trebui să plătească jumătate sau trei sferturi din salariul său lunar pentru a putea închiria un astfel de apartament...

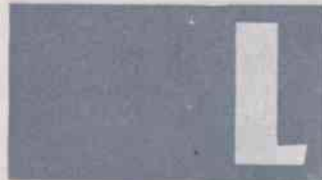
Și acum, un sfat pentru delegații ce vor veni la festival: nu uitați să vizitați muzeul în aer liber, o insulă mică cu căsuțe țărănești construite în secolul al XVIII-lea.

Dar la ce bun să povestim toate acestea? Prietenii noștri finlandezi vor arăta totul celor care-i vor vizita cu prilejul festivalului.

KLAUS RADDATZ

Alo Mirnii?

La 15 decembrie, două avioane — AN-10 și IL-18 — și-au luat zborul din Moscova spre Mirnii, stațiune sovietică în Antarcida. Ele au ajuns cu bine în cel de-al șaselea continent*. Până acum existau legături cu Mirnii numai pe căile maritime.

— Vreți să vorbiți cu Mirnii? a întrebat ofițerul de serviciu al centrului radiofonic de pe lângă Ministerul Flotei Maritime. Va trebui să așteptați. Acum linia aceasta este foarte aglomerată.

În sfârșit, corespondentul Agenției de presă „Novosti” este poftit într-una dintre cabinetele centrului radiofonic, își pune căștile. Microfonul este pus în funcțiune.

— Aici Mirnii, se aude vocea puternică a lui Nikolai Tiukov, șeful stației radiofonice de acolo. S-ar părea că el se găsește pe aproape, iar nu la o distanță de câteva zeci de mii de kilometri.

Rugăm să fie chemat la aparat Boris Osipov, comandantul avionului AN-10.

— Cum s-a desfășurat zborul de la Mac-Mer-dow la Mirnii?

— În condiții normale. Am zburat la înălțimea de 8 000 m. La început cerul era complet acoperit, dar în regiunea polului geomagnetic timpul s-a îmbunătățit.

— A fost greu să aterizați pe gheață?

— Pregătindu-ne pentru acest zbor, noi am făcut de câteva ori cu avionul AN-10 distanța până la stațiunea în derivă Polul Nord. Și acolo am aterizat pe gheață. Este adevărat că de data aceasta am avut unele greutăți. La Mirnii, de câteva zile, bîntuiea o furtună de zăpadă și mașinile au izbutit să curețe o pîrtie de numai 1 100 m. Am aterizat pe roți.

— Cum v-au întâmpinat membrii expediției polare?

— Este greu să găsec cuvintele potrivite. Absolut toți membrii expediției au ieșit pe aerodrom. Turbinele mai vuiiau încă cînd au răsunit strigătele bucuroase de „Ura!” Cum am ieșit din avion, am nimerit în îmbrățișările lor călduroase. Printre cei care ne-au întâmpinat am văzut mulți vechi prieteni și tovarăși: aviatorii polari Boris Minkov și Vsevolod Burjețki, inginerul Nikolai Fomin și mulți alții. Eu am participat împreună cu ei la cea de-a patra expediție antarctică. Ceretătorii polari au organizat în cinstea noastră o masă festivă.

— Cînd veți începe zborurile?

— Cum vom pune avionului schiuri, vom începe. Ne propunem să facem primul zbor

* Cînd au fost scrise aceste rînduri cele două avioane nu făcuseră încă drumul înapoi Mirnii-Moscova

VEȘTI DE PE CONTINENTUL ALB

Correspondențe speciale pentru ediția romînă a revistei „Tineretul lumii” de la Agenția de presă „Novosti”

peste vreo trei zile. În curând vom începe zborurile cu regularitate potrivit programului de cercetări științifice.

— Cum se simt participanții zborului?

— Sînt foarte bucuroși. Parcă s-ar sărbători ziua noastră de naștere.

Valentin Dreațki, conducătorul celei de-a șasea expediții sovietice în Antarctica, ia microfonul la rîndul său:

— Acum la Mirnii este sărbătoare, spune el. Este o mare fericire să ne vedem și să ne îmbrățișăm prietenii care abia acum cîteva zile păseau pe pămîntul Moscovei. Utilajele sosite cu avionul AN-10 ne vor permite să ne lărgim considerabil cercetările. Aviatorii ne-au adus ziare și reviste recente, scrisori de la rude, materialele celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

— Unde i-ați așezat pe noii veniți?

— Le-am pregătit căsuțe speciale, cu camere pentru 1—2 persoane. Este adevărat că acum casele sînt înzăpezite, dar aceasta nu ne împiedică să trăim aci destul de bine, ba chiar și în confort.

— Cum ați întîmpinat Anul Nou?

— Cu multă veselie. S-a pregătit o încăpere specială pentru banchet — am elaborat minuțios meniul de sărbătoare. Am avut pînă și fructe proaspete. Tot echipajul avionului AN-10 ni le-a adus.

— Ați avut și un brad?

— Bradul nostru se găsea pe bordul navei electrice Diesel „Obi“, care a sosit înainte de Anul Nou la stația Novolazarevskaja. Dacă nu izbuteau să ni-l aducă la Mirnii, aveam bradule de anul trecut. Aici se păstrează bine. Într-un cuvînt am avut și brad.

— Care au fost pentru voi evenimentele cele mai importante din anul trecut?

— În primul rînd construirea noii stații Novolazarevskaja. Un alt important eveniment în anul 1961 a fost marșul detașamentului geodezic spre stația Vostok. A început în septembrie și participanții au străbătut peste o mie de kilometri. Astăzi detașamentul părăsește stația Vostok. La sfîrșitul lunii ianuarie a ajuns la Komsomolsk. Scopul acestei expediții este să se determine înălțimile exacte ale cupolei Antarctidei față de nivelul mării. Considerăm, de asemenea, ca un eveniment important al anului zborul avioanelor sovietice din Moscova pînă la noi. Acest eveniment este o etapă însemnată în cercetarea Antarcticii.

La încheierea convorbirii l-am rugat pe Valentin Dreațki să transmită salutul moscoviților și urări de mari succese în noul an colectivului celei de-a șasea expediții sovietice antarctice.

Oleg MORSKOV

corespondent al Agenției de presă „Novosti“

Corespondentul Agenției de presă „Novosti“ s-a adresat lui Aleksei Treșnikov, directorul Institutului de cercetări științifice arctice și antarctice din U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, conducător al celei de-a doua expediții antarctice complexe, rugîndu-l să dea amănunte despre modul cum s-a înfăptuit și continuă să se înfăptuiască în continentul ghețurilor colaborarea creatoare a oamenilor de știință din diferite țări.

— În timpul cît am fost în Antarctica, povestește Aleksei Treșnikov, au venit desori la noi cu vapoarele cercetători australieni, americani, precum și colegi din alte țări, în vizite de prietenie, pentru schimburi de experiență. A fost organizat un schimb reciproc de specialiști. Exploratorii americani au lucrat în efectivul expediției noastre, iar în cea americană au lucrat exploratori sovietici.

Membrii expediției polare sovietice au vizitat următoarele baze străine de cercetări: australiene — Mawson, Davies și Wilks; americane — Mac Merdow și Polul Sud; Scott (a Noii Zeelande); Regele Baudouin (belgiană); Siova (japoneză). Prietenia dintre exploratori a crescut și s-a întărit. Voi da cîteva exemple.

Undeva în vecinătatea noastră (aceasta înseamnă aproximativ 1 000 km) s-au îmbolnăvit cîțiva cercetători australieni. Imediat medicii noștri au zburat spre stațiunea Wilks. Așa înțelegem noi ajutorul reciproc.

Distanța de la Mirnii la baza sovietică Lazarev este de aproape 4 000 km. Legăturile se mențin cu ajutorul aviației. Avioanele sovietice au posibilitatea să se aprovizioneze la bazele intermediare, stațiunile belgiană, japoneză și australiană. Aceasta înseamnă intrajutorare.

Se întîmplă uneori ca la stațiunea Durville prietenilor noștri francezi să le fie urt și atunci, pe lîngă informații radiofonice, noi le transmitem un concert de amatori înregistrat pe bandă de magnetofon. Colegii noștri francezi ascultă cîntecele și pe nesimțite se înveslesc. Așa înțelegem noi legăturile culturale.

Încă un exemplu. Aterizează la noi, de pildă, australienii de la stațiunea Mawson. Distanța este de 1 000 km. Ei ne aduc țigări și alte produse. Și noi le trimitem cadouri ca răspuns. Așa practicăm noi, cercetătorii polari, schimburi reciproce.

A. ALEKSANDROV

Directorul Institutului de cercetări științifice arctice și antarctice, Aleksei Treșnikov, Erou al Muncii Socialiste, în biroul său din stațiunea Mirnii

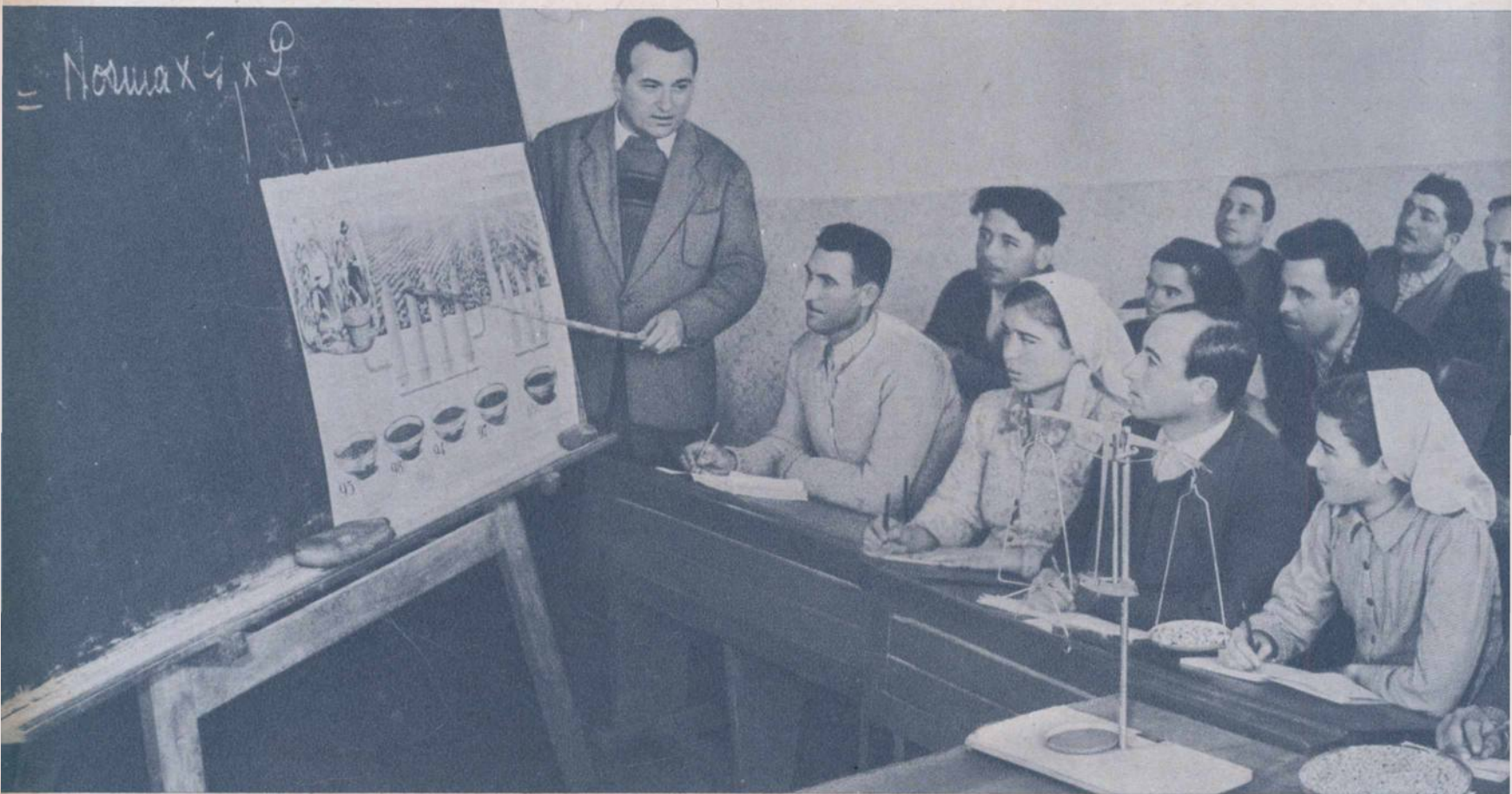
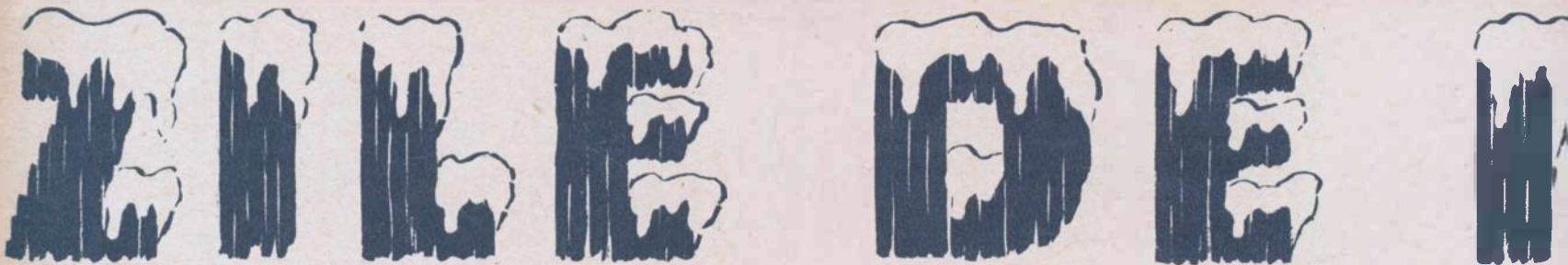
Un vînt cald DEASUPRA GHEȚURILOR

De fiecare dată cînd membrii expedițiilor antarctice sovietice se înapoiază în țară, ei relatează în presă, la radio și televiziune nu numai despre ei și descoperirile lor, despre greutățile întîmpinate, ci și despre prietenia cu cercetătorii din alte țări care participă la studierea continentului înghețat. Acesta este al șaptelea an de cînd savanții din diferite țări conduc ofensiva științifică asupra regiunii globului pămîntesc în care este cel mai greu de pătruns. În lupta împotriva naturii aspre s-a format prietenia între oameni curajoși, cu concepții și convingeri diferite. Aci domnește atmosfera caldă a ajutorării reciproce, în pofida faptului că adesea cercetătorii sînt despărțiți prin întinderi de mii de kilometri de pustiuri înzăpezite.

Cercetările asupra continentului acoperit de ghețuri le fac în colaborare savanții din multe țări. Această muncă de o mare valoare științifică și-a găsit o largă difuzare în rapoar-

tele oamenilor de știință din diferite țări la simpozioanele antarctice internaționale, în sesiunile comitetelor internaționale de cercetări antarctice.

arna, ulița satului nu mai cunoaște ca altă dată o tristă amorțire. Seara, din loc în loc, lumini mai puternice decât cele

obișnuite, „de casă”, indică centre animate ale satului în aceste ceasuri. Așa e căminul cultural. Aici se adună multă lume: colectivști și întovărășiți, tineri și vîrstnici, bărbați și femei, oameni care lucrează în diverse ramuri ale producției agricole și care au deci variate cerințe. De aceea, brigadierei ai gospodăriei colective, utemiști, profesori și învățători, inginerul agronom sau medicul comunei se preocupă să le ofere, zi de zi, prilejul de a-și petrece cu folos, plăcut și instructiv timpul liber. Căminul cultural are mulți prieteni și sprijinitori în comună; unul dintre cei mai activi este comitetul comunal al U.T.M., care, cunoscînd cerințele tinerilor, dorințele lor, ajută la inițierea și pregătirea activităților culturale la care este chemat întregul sat.

Putem obține „porumbul 5 000”

Să ne oprim, bunăoară, la Lipănești, o comună nu prea depărtată de Ploiești. Răzbate pînă aici „aroma” caracteristică unei „cetăți a petrolului”, dar împrejur vezi numai ogoare și ogoare. Multe dintre acestea alcătuiesc unul singur, mare și puternic. Este cel al uneia dintre tinerele gospodării colective ale regiunii Ploiești, gospodăria din Lipănești.

Nu se uscaser încă bine cerneala pe planul anual de producție pe 1962 al acestei gospodării colective, cînd la cămin (directoare: utemișta Siloia Nișă) s-a și alcătuit planul acțiunilor culturale menite să ajute pe noii colectivști — tineri și vîrstnici — să ducă la bună îndeplinire obiectivele începutului. Entuziaști, harnici, noii gospodari ai muncii în colectiv și-au propus să obțină în acest an pe unele suprafețe o producție de 5 000 kg de porumb boabe la hectar în teren neirigat. Căminul cultural a fost îndrumat de organizația de partid din comună să răspundă prompt

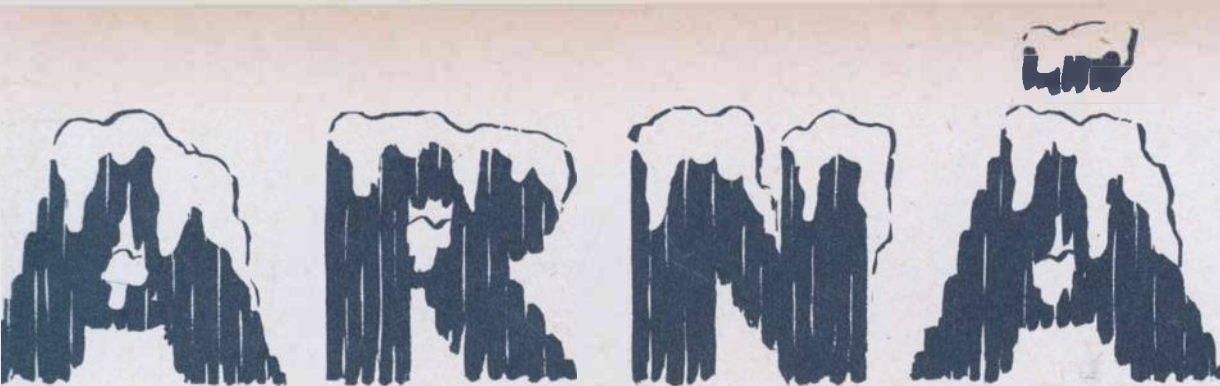
interesului oamenilor față de metodele de muncă cu ajutorul cărora poate fi realizată o asemenea recoltă. Mai cu seamă tinerii din Lipănești sînt cu ochii și urechile așintite spre cămin: vor să cunoască agrotehnica „porumbului 5 000”, care, o dată obținut, va fi prima victorie de mare prestigiu a colectivei lor, spre știința și învățătura celor care încă n-au pîșit pe drumul colectivei. Organizația U.T.M. s-a adresat celor mai bine pregătiți intelectuali tineri ai satului, solicitînd participarea lor activă la organizarea manifestărilor culturale dedicate acestui obiectiv. Și iată anunșată, nu după mult timp, una dintre ele: jurnalul vorbit intitulat: „Putem obține porumbul 5 000”.

Trebuie știut că atunci cînd se anunșă un jurnal vorbit la căminul din Lipănești tinerii vin în număr mare, deoarece îi atrage acest gen de manifestare, alcătuit din expuneri scurte, atractive, grupate în cadrul aceluiași subiect, fiecare fiind o „pagină” interesantă a „jurnalului”. În seara aceea, Mihai Oprea, secretarul organizației U.T.M. din satul Zamfira, a vorbit despre istoricul cultivării po-

rumbului în țara noastră, după care profesoara Nușa Jugăstreanu a arătat cum trebuie cultivat porumbul pe solul și în clima comunei Lipănești, ce avantaje prezintă porumbul dublu hibrid și ce îngrijire pretinde el etc. A luat apoi cuvîntul bibliotecara; ea n-a vorbit de la tribună, ci de lingă un stand de cărți, în jurul căruia s-au strîns repede după aceea grupuri de tineri. Alte fișe de cititori completate, alte titluri de cărți despre porumb înscrise în ele. Bibliotecara era mult solicitată de cititorii aceștia „curioși”. Apoi s-a anunșat: începe filmul. Pe lingă mult așteptatul film artistic „Născuți în furtună”, după romanul lui Ostrooski, jurnalul agricol i-a plimbat pe tineri cu privirea și gîndul prin Kazahstan, unde au văzut tarlalele colhozurilor sovietice, pline de știuleți mari de porumb ce totalizau mai bine de 5 000 kg de boabe la hectar...

Așa a fost jurnalul vorbit din seara aceea.

Oricînd veși poposi la Lipănești, veși găsi mulți tineri la cămin. Îi veși recunoaște pe colectivști și prin aceea că nu se mulțumesc

① O conferință e bine să fie ilustrată

② În biblioteca căminului cultural

1

2

doar să repete un rol în echipa de teatru sau la brigada artistică de agitație, ci sînt activi agitatori pentru viața îmbelșugată din G.A.C., spun adevăruri de care ei s-au convins și pe care caută să le facă cunoscute și altora. Țin recenzii de cărți, iau cuvîntul la serile culturale despre munca și traiul în gospodăria colectivă, își împărtășesc experiența lor în ramura de producție în care lucrează. Pentru ca în curînd tot satul să fie o mare familie de colectivști.

Acțiuni interesante pentru fiecare specialitate

La Făcăeni, în Bărăgan, toată comuna este o mare familie. Mai cu seamă după ce întreaga comună s-a colectivizat, căminul cultural și organizația U.T.M., sub îndrumarea comuniștilor, conlucrează pentru a le oferi tinerilor cunoștințe menite să susțină strădaniile lor de a aduce o contribuție cît mai mare la înflorirea G.A.C. Conferințe, seri de calcul, întîlniri cu agromomul se succed seară de seară la

cămin. Într-o zi, colectivștii au aplaudat pe tinerii Victoria Sin și Ștefan Ionișă, care au răspuns cel mai bine la întrebările puse în cadrul concursului „Cine știe răspunde” cu tema „Sarcinile actuale stabilite de partid agriculturii”. Concursul a fost urmat de prezentarea piesei „Neamul Hufulanilor”, jucată de tinerii actori amatori ai comunei, piesă inspirată din viața unei gospodării colective. Mulți tineri din Făcăeni lucrează în sectorul zootehnic. Din inițiativa organizației U.T.M. s-a organizat la cămin periodic „Ziua crescătorului de animale”, indemn pentru tineri de a-și alege această ramură de producție, potrivită vârstei și calităților lor, merserie pe cît de frumoasă pe atît de prețuită în gospodăria colectivă. La cea dintîi „zi” tinerii care lucrează la fermele de animale s-au întîlnit cu tehnicianul veterinar Oprea Marin. I-au pus multe întrebări și au primit răspunsuri despre metodele de creștere și îngrijire a animalelor tinere. După aceea — film și dans.

Alți tineri din Făcăeni se îndeltnicesc cu legumicultura; unii

lucrează pe terenurile irigate; pentru fiecare „specialitate” căminul cultural și organizația U.T.M., chibzuind împreună, au pregătit acțiuni interesante.

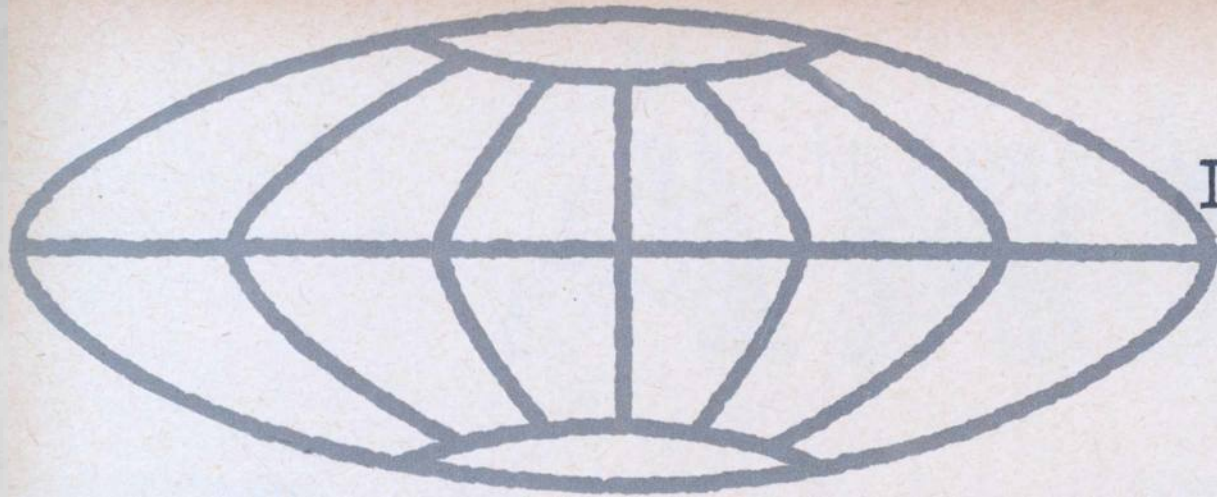
Tinerilor le plac planurile cutezătoare, iar realitatea zilelor noastre le oferă posibilitatea de a înfăptui asemenea planuri. În preajma Făcăenilor se întindeau pămînturi mocirloase, pe care revărsările Borcei le răpeau an de an din circuitul productiv al gospodăriei. „Ce facem, fraților? Mult om mai privi întinderile astea de apă stătută fără să ne luăm la harză cu ele?” — așa a sunat chemarea pe care a adresat-o colectivștilor brigada artistică de agitație. Fiecare cuvînt din versurile ce urmau și care arătau însemnătatea și avantajele redării acestor pămînturi agriculturii se bizuia pe studiul amănunțit făcut sub îndrumarea comitetului raional de partid. Și brigada arăta mai departe că o cheazășie a înfăptuirii proiectului este și entuziasmul tineresc al colectivștilor de toate vârstele din Făcăeni. După programul acela de brigadă, s-au înlănțuit una după alta conferințe cu tema: „Cum

putem da agriculturii noi suprafețe de teren”, însoțite de vizite la fața locului, pe malul Borcei; de asemenea, seri de calcul intitulate: „Iată ce venituri putem obține în urma îndiguirilor”, „călătorii” pe harta regiunii, care ofereau posibilitatea de a „vedea” întinderi mari, din alte comune și sate, smulse de om apelor și prefăcute în ogoare roditoare.

★

Sînt cîteva fapte din două comune aflate în stadii de dezvoltare deosebite: una este în întregime colectivizată, iar cealaltă se îndreaptă cu pași siguri către acest țel. În amîndouă oamenii sînt conștienți că stă în puterea lor să dezvolte gospodăria colectivă, să-și facă viața din ce în ce mai frumoasă, mai îmbelșugată. Și căminul cultural, în special în zilele de iarnă, știe să le ofere acțiuni instructive și plăcute în același timp, care vin în întîmpinarea dorinței colectivștilor de a merge mereu înainte.

T. GHEORGHIU

CUBA

Conferințe asupra problemei germane

F.M.T.D. a adresat un apel tineretului lumii, cu prilejul Zilei internaționale de acțiune a tineretului, în semn de solidaritate cu poporul și tineretul Germaniei în lupta lor justă împotriva renașterii fascismului, pentru salvarea păcii mondiale, pentru reglementarea pașnică a problemei germane și pentru un tratat de pace cu cele două state germane. În Cuba a fost trimis tuturor organizațiilor de tineret provinciale cărora li s-a propus să-l semneze. Apelul a fost, de asemenea, adresat tuturor organizațiilor revoluționare, presei cubane.

Conducerea națională a Asociației tinerilor insurgenți a sugerat tuturor organizațiilor să facă discuții, conferințe, mitinguri în legătură cu problema germană. În provincia Havana, apelul a fost adus la cunoștința populației în cadrul unui miting.

Solidaritate cu Porto-Rico

Cu participarea tuturor organizațiilor revoluționare, a avut loc la Universitatea din Havana o acțiune de masă, iar cu ajutorul presei și televiziunii au fost organizate și difuzate în întreaga țară conferințe și interviuri privind situația din Porto-Rico. În cadrul acestor manifestări s-a cerut acordarea imediată a independenței acestei țări și punerea în libertate a liderului popular Pedro Albizu Campos.

Secția feminină a Clubului tineretului din Celaya

În cadrul unei recente reuniuni generale, Clubul tineretului din Celaya și-a creat o secție feminină. Pentru grupul tinerelor a fost desemnată președintă, prin majoritate de voturi, Maria-Luisa Pasos, secretară generală — Ana Polk, iar casieră — Silvia S. Lopez.

Acest nou sector al clubului grupează actualmente 97 de tinere. El își propune să strângă laolaltă tinerele care sînt de acord cu activitatea clubului.

În organele de conducere, afară de președintă și secretara generală, mai intră o secretară avînd răspunderea muncii de propagandă, o secretară pentru stabilirea de legături cu alte organizații și o coordonatoare generală.

Fiecare dintre secretare dispune de un colectiv de cel puțin 10 tinere, care o ajută în activitatea sa, iar secretara cu munca de propagandă are o echipă de 20 de ajutoare.

Casiera și ajutoarele sale se îngrijesc de strîngerea cotizațiilor, a donațiilor din partea tuturor membrilor, simpatizanților și a celor care doresc să sprijine clubul.

Secretara cu munca de propagandă și colaboratoarele sale răspund de Buletinul clubului în cadrul „sectorului feminin” și colaborează cu secretarul însărcinat cu munca de propagandă în celălalt sector al clubului.

Organele de conducere au sarcina să organizeze manifestări în cadrul clubului (serate, sesiuni de studiu, plimbări etc.).

Se construiește, prin contribuția tineretului, un mic teatru al clubului.

ANGLIA

Tabără Internațională a tineretului pentru prietenie

Tineri englezi manifestînd împotriva bazelor militare vest-germane de pe teritoriul țării lor

Pentru al doilea an consecutiv, Comitetul Festivalului tineretului din Manchester și din împrejurimi și-a luat angajamentul să organizeze o Tabără internațională a tineretului pentru prietenie. În vară, această tabără a fost organizată pe coasta de nord a Țării Galilor. Cei 430 de participanți au petrecut aici 15 zile plăcute. Au participat tineri din Marea Britanie și din străinătate. Trebuie spus însă că guvernul a limitat participarea internațională, refuzînd să acorde vize tinerilor care au cerut să vină din R.D. Germană, U.R.S.S. Au sosit totuși tineri din 9 țări,

ȘI LUPTA TINERETULUI LUMII

și anume: Cipru, India, Pakistan, Bulgaria, Franța, Insulele Antile, Guyana Britanică, Suedia și R. F. G. Prin programul său atractiv (cuprinzând discuții, excursii, focuri de tabără, proiecții de filme, cîntece, dansuri, competiții sportive), tabăra a cunoscut un mare succes, înregistrînd un număr de participanți dublu față de anul precedent.

În colaborare cu organizația locală a Mișcării tineretului pentru dezarmarea nucleară (YCND), a fost pregătită o manifestație în memoria victimelor primei bombe atomice lansate asupra orașului Hiroșima. Într-o seară a fost organizată proiecția unui film, după care a urmat o discuție asupra primejdiei pe care o reprezintă militarismul vest-german. Discuția a durat pînă noaptea tîrziu, tinerii participanți susținînd organizarea acțiunilor pentru preîntîmpinarea acestui pericol. Un mare număr de voluntari s-au înscris să participe la marșul de la Conventry la Castlemartin, pentru a protesta împotriva instalării în acest oraș a unei baze de tancuri vest-germane.

Organizarea unei asemenea tabere a constituit un succes, mai ales pentru că a prilejuit reunirea unor tineri cu puncte de vedere și convingeri politice diferite, dar însufleșiți deopotrivă de dorința de a apăra pacea și prietenia internațională. Exemplul a fost urmat de Comitetul pentru Festivalul tineretului din Londra, care a organizat la rîndul său o a doua tabără a tineretului la sfîrșit de săptămînă în împrejurimile Londrei.

Acțiuni de felul celor citate mai sus se încadrează în pregătirile pentru Festivalul tineretului și studenților de la Helsinki.

T O G O

A luat ființă o asociație pentru cultură

„Eficacitatea tuturor acțiunilor și mișcărilor de tineret rezidă în colaborare, în prietenie și în acțiunile de apărare în comun a intereselor tuturor tinerilor din lume, fără deosebire de rasă, de obiceiuri și de religie.

«Pace în întreaga lume!». Pentru a traduce în viață acest ideal trebuie stabilită o mai largă colaborare între toți tinerii din lume. Pentru aceasta trebuie demascat mai departe, fără crușare, înșelesul unor noțiuni ca neocolonialism, exploatare.

Tinerii de astăzi trebuie să știe deci că rolul lor va fi mai greu în viitor în această privință dacă ei nu vor începe încă de pe acum să acționeze devotați cu trup și suflet cauzei păcii.

Trebuie deci ca toți tinerii să se unească pentru a dobîndi pacea.

Obiectivul pe care ni-l propunem este să facem astfel ca tinerii din Togo să stabilească contacte cu tinerii din întreaga lume. Pentru a ne duce la capăt această sarcină — căci noi am și început să creăm organizații de tineret în unele regiuni ale Togoului —, ne-am propus să organizăm apariția unui ziar cu circulație internă, care să informeze despre activitatea tineretului din Togo și, după cît va fi posibil, a tineretului din întreaga lume, prin intermediul F.M.T.D.

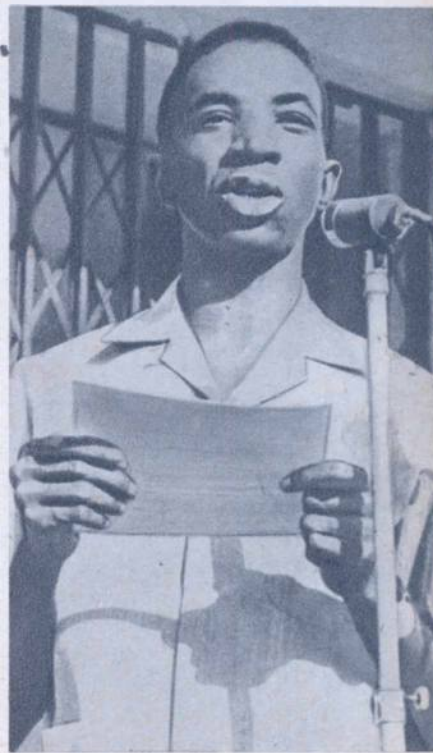
În numele Asociației pentru
cultură a tineretului din Togo
FAYOSSEWO A. K. ANTOINE
președinte

R E P U B L I C A M A L I

Solidaritate cu lupta poporului algerian

Tineretul din Republica Mali a sărbătorit printr-o largă participare Ziua de solidaritate cu Algeria luptătoare. La Bamako au avut loc o defilare și un miting, în cursul cărora manifestații au cerut punerea în libertate a deținuților algerieni. Fotografiiile noastre reproduc două aspecte de aici. Una îl reprezintă pe Gabou Diawara, secretar general al organizației de tineret din Uniunea Sudaheză a Adunării Democratice Africane, în momentul cînd vorbește în cadrul mitingului. Cealaltă — o parte dintre participanții la miting.

frontul unit al TINERETULUI ARGENTINIAN

Tineri muncitorii de la Uzina de stat de frigiderie din Buenos Aires protestând împotriva intenției de a se restitui uzina patronilor

În ultima vreme, situația politică în Argentina se caracterizează mai ales prin dezvoltarea marilor acțiuni de luptă ale clasei muncitoare și ale forțelor populare, luptă care întărește, fără îndoială, unitatea de acțiune a maselor. Grevele generale de la 18 iulie și 6 octombrie, paralizând întreaga viață a țării, au dovedit forța clasei muncitoare și ferma sa hotărâre de a stăvili ofensiva oligarhiei și a imperialismului împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii, de a apăra patrimoniul național, de a cuceri libertățile democratice și de a deschide o cale nouă, progresistă, pentru popor. Nu a trecut nici o săptămână din anul care s-a încheiat fără ca ziarele să nu vorbească de cutare sau cutare grevă, de diferite forme de luptă. Sute de mii de muncitori feroviari, de la transporturile urbane, din serviciile publice și alte corporații ale muncitorilor, de la întreprinderile de stat duc o luptă grea, sprijinită de acțiunea solidară a întregului popor, împotriva planurilor de concesionare a acestor întreprinderi de către monopolurile imperialiste, lucru care ar avea ca urmare so-

majul și supraexploatarea, împotriva planurilor antinaționale impuse de Fondul monetar internațional. Timp de multe luni, toți învățătorii și profesorii argentinieni au dus o luptă hotărâtă pentru a obține o remunerație justă — lucru deja stabilit prin lege, dar pe care guvernul se încapăținează să nu-l aplice în practică. Acțiunea lor unanimă a fost sprijinită de acțiunile de solidaritate ale organizațiilor studențești, ale părinților elevilor, ale Asociației de pionieri „D.F. Sarmiento”, precum și de numeroase alte organizații.

Acțiuni de acest fel, demonstrând combativitatea populară, în care tinerii se situează în primele rânduri, încep să-și exercite influența. Coordonarea acțiunilor unor partide democratice cu mișcările populare se afirmă tot mai mult. Mișcarea de solidaritate cu revoluția cubană și alte organisme grupează laolaltă membri ai diferitelor partide, syndicate, organizații studențești, asociații de cartier, culturale etc. Comitetul național al organizațiilor de tineret (C.O.N.O.J.) reunește forțele de bază ale mișcării de tineret din Argentina în jurul unui program cu hotărât caracter antiimperialist.

C.O.N.O.J. a luat ființă în 1959 cu ocazia trimerii unei delegații la primul Congres al tineretului din țările latino-americane. După acest eveniment, toate organizațiile care participaseră la alcătuirea comitetului din care s-a desemnat delegația au luat hotărârea să-și continue acțiunile laolaltă, creînd C.O.N.O.J. Acesta reunește toate organizațiile de studenți, diferite sindicate, Federația argentiniană a teatrului independent și organizațiile de tineret politice cele mai importante din țară — Tineretul socialist, Federația tineretului comunist, Tineretul democrat progresist, Tineretul de intransigență națională a Uniunii civice radicale populare — și alte organizații de masă.

C.O.N.O.J. duce o campanie națională în sprijinul principalelor revendicări ale tineretului argentinian.

Acest adevărat front unit al tineretului a convocat Congresul tineretului argentinian pentru eliberarea națională, care a avut loc între 24 și 26 noiembrie. Congresul a discutat problemele cele mai arzătoare ale situației tineretului în condițiile naționale și internaționale actuale. El constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea unității de acțiune a tineretului argentinian și pentru sporirea rolului său politic, de pe acum foarte important. Congresul a găsit sprijinul entuziast al maselor de tineri, exprimat în sute de adunări și reuniuni. Au fost constituite în mare număr comitete unitare ale C.O.N.O.J., comitete care formează o adevărată coloană vertebrală a frontului tineretului, instrumentul cel mai eficace pentru victoria noastră.

Tineretul argentinian consideră acest eveniment ca cea mai importantă contribuție la unitatea forțelor populare în vederea alegerilor naționale.

În ultima vreme, criza politică s-a accentuat în Argentina. În fiecare zi se anunță cîte o nouă încercare de lovitură de stat. Cu o insolentă crescîndă și folosind argumente așa-zise „teoretice“, clica militară, pusă nemijlocit în slujba imperialismului, își instituie controlul asupra guvernului civil. Aceasta nu înseamnă că guvernării actuali nu ar fi ei înșiși reacționari. Dimpotrivă. Însă clica militaristă nu cunoaște limite în pretențiile sale, ea este înfricoșată de neputința guvernului în fața intensificării mișcării populare.

În ultimul timp, isteria grupurilor antinaționale a căpătat forme tot mai grave. Comandamentul forțelor armate a organizat un „curs de război contrarevoluționar“. Coloanele ziarelor, emisiunile posturilor de radio și televiziune sînt pline de apeluri de o insistență respingătoare pentru a dobîndi din partea președintelui S.U.A., Kennedy, un colac de salvare umflat cu dolari, menit să oprească „marșul înainte al caștriștilor“. În această situație, guvernul, sub presiunea imperialiștilor americani, a prezentat Congresului un proiect de lege „în apărarea democrației“, proiect care este nici mai mult, nici mai puțin decît o versiune corijată a tuturor legislațiilor celor mai retrograde ale mcarthismului și fascismului. Prin această lege, guvernul se străduiește să arunce în ilegalitate ansamblul mișcării populare argentinienne, să umple închisorile cu mii de deținuți politici și cu activiști sindicali, să lipsească de dreptul de vot și de a fi aleși sute de mii de cetățeni, să organizeze arderea cărților, exact ca pe vremea hitlerismului.

Răspunsul poporului, al tineretului, al organizațiilor lor a fost unanim și imediat. Cuvîntul de ordine — „legea fascistă nu va trece!“ — răsună în întreaga țară și își găsește expresia în acțiunea unită a tuturor păturilor politice. Reprezentanții a 16 partide poli-

U.R.S.S.
va întrece
S.U.A.

Aproximativ două treimi din tineretul american este de părere că U.R.S.S. va întrece S.U.A. La această concluzie a ajuns Institutul american Gallup în urma unei anchete efectuate în rîndul a 8 000 de tineri americani în vîrstă de 14—22 de ani. Într-o relatare publicată de ziarul american „Saturday Evening Post“ se spune că aproximativ 50 la sută din cei chestionați au fost de părere că în următorii 25 de ani influența comunismului va crește simțitor.

Un număr însemnat de studenți a recunoscut că în domeniul științelor naturii, medicinei și matematicii U.R.S.S. a atins un înalt nivel. Elevi ai unor școli medii au declarat că învățămîntul în școlile americane este superficial. Ei au arătat că limbile străine, științele naturii, matematica, istoria și filosofia trebuie studiate mai temeinic. 40 la sută din cei ce au răspuns în cadrul anchetei au declarat că sistemul de învățămînt sovietic este mai bun decît cel american. Răspunzînd unei întrebări care se referea la economia națională a celor două țări, 40 la sută dintre participanții la anchetă au făcut aprecieri defavorabile economiei americane.

asemenea, o activitate importantă în vederea rezolvării pașnice a problemei germane: dezbateri și adunări, campania pentru stringerea de semnături pe un mesaj adresat O.N.U., cerînd Adunării Generale „să ia măsuri neîntîrziate care să ducă la soluționarea pașnică și pe calea tratativelor a problemei germane; să traducă în fapt rezoluția Adunării Generale privind lichidarea definitivă a colonialismului; să favorizeze tratativele între marile puteri în vederea ajungerii la dezarmarea generală și controlată care, prin distrugerea tuturor stocurilor de arme atomice, să înlăture pentru totdeauna primejdia războiului termonuclear“.

În această situație a survenit publicarea unor documente false de către contrarevoluționari alungați din Cuba. Scopul acestei grosolane provocări imperialiste este în primul rînd crearea condițiilor pentru o nouă agresiune împotriva Cubei și apoi, în ce privește situația internă în Argentina, să favorizeze declanșarea unei lovituri de stat și instaurarea unei dictaturi militare fățișe. Însă masele populare nu s-au lăsat intimidare de campaniile presei imperialiste, pronunțîndu-se cu și mai multă hotărîre în apărarea revoluției cubane. Într-adevăr, mișcarea de solidaritate cu revoluția cubană și brigăzile de tineri voluntari și prieteni ai revoluției cubane își intensifică acțiunile; partidele populare au demascat public complotul imperialist și au arătat neautenticitatea așa-ziselor documente. Cei mai mulți dintre deputații naționali s-au pronunțat în același sens.

Astfel, această grosolană provocare a fost demascată. Guvernul argentinian a declarat în public lipsa de dovezi în sprijinul afirmațiilor contrarevoluționarilor. Aceasta a provocat din partea cercurilor supuse necondiționat imperialismului declanșarea unor puternice presiuni asupra guvernului pentru a-l determina să-și modifice poziția sub amenințarea fățișă a unei lovituri de stat.

Unitatea tineretului, a poporului se consolidează și se extinde fără încetare, cerînd guvernului să se opună cu energie planurilor imperialiste. Mișcarea populară cere guvernului să respingă prin toate mijloacele amenințarea cu o lovitură de stat care ar supune țara unei dictaturi militare, ducînd la înfrîntăirea tot mai accentuată a condițiilor de trai și de muncă — și așa atît de grele — ale poporului argentinian și la ruina patrimoniului național.

O ANCHETĂ GALLUP ÎN RÎNDURILE TINERETULUI AMERICAN

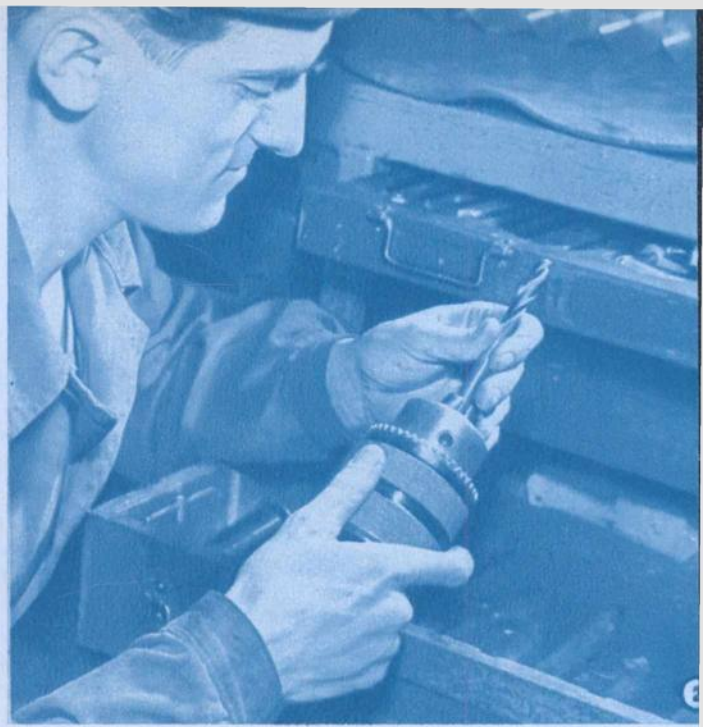
O ANCHETĂ GALLUP ÎN RÎNDURILE TINERETULUI AMERICAN

tice, adică a peste 80 la sută din cei ce au votat la ultimele alegeri naționale, s-au reunit pentru a organiza o acțiune comună împotriva acestei legi. Confederația Generală a Muncii din Argentina și-a exprimat încă din prima și opoziția față de acest proiect de lege monstruos, afirmîndu-și hotărîrea de a organiza greva generală pentru a împiedica adoptarea lui. Greva generală de la 6 octombrie avea ca obiect, printre altele, revendicarea ca Senatul să respingă în ansamblu acest proiect de lege.

C.O.N.O.J. mobilizează tineretul argentinian la luptă împotriva acestui proiect de lege și în focul acestei lupte a pregătit congresul său. Organizațiile de tineret au desfășurat zilnic cele mai diferite inițiative — mese rotunde, întîlniri, lozinci scrise pe ziduri, trimiterea de delegații în parlament etc.

Imperialismul nu numai că ordonă intensificarea acțiunilor de represiune, urmărind să frîneze marșul mișcării democratice, ci își sporește eforturile de scindare și provocări. Prin toate mijloacele el se străduiește să semene neîncrederea între diferitele pături populare pentru a împiedica unitatea de acțiune. Însă și pe acest tărîm el suferă eșecuri usturătoare.

Organizațiile studentești, Comisia tineretului pentru pace și alte organizații sindicaliste și politice ale tineretului desfășoară, de

Cheia îndeplinirii planu

Vorbeam pentru prima oară cu comunistul Nicolae Petcu, responsabilul unei brigăzi de producție de la „Grivița Roșie“. Dar parcă l-am mai văzut undeva. Am mai discutat sau l-am mai întâlnit cândva pe tânărul acesta de statură mijlocie, cu părul blond și vorba bine legată.

— Există, fără îndoială, ceva în care găsești cheia rezolvării multor probleme, care te ajută să îndeplinești planul de producție bine, așa cum scrie la carte, începu el. Uite, vezi dumneata, eu cred că această cheie este ritmicitatea. Ea adună, așa ca într-o cifră, sintetizează și rezultatele calificării și buna organizare, atenția, disciplina.

Uite, vino mâine la șapte punct și pariez pe orice că nu va exista membru din brigadă care să nu lucreze. De ce? Avem noi un principiu de organizare a muncii la care ținem: toată lumea vine la șapte fără un sfert, fără zece. Examinează mașina, o unge, îi dă puțin drumul în gol „să se încălzească“, își ia sculele trebuitoare din dulap și, când sirena sună, e lege: începe lucrul! Cu o zi înainte fiecare dintre noi se interesează ce va face mâine, ce va lucra și, ca un bun gospodar, își pregătește sculele. Am văzut mai de mult pe unii care, când își luau sculele din dulap, de-abia atunci vedeau că nu-s ascuțite ca lumea, pierdeau timpul, apoi se

întrebau, la sfârșitul lucrului, văzând că n-au prea avut spor: „ce fac, măi, cei din brigada lui X că și-au îndeplinit și azi la fix planul?“ Ei, nu, la noi poți să închizi ochii, întinzi mâna și-ți iei din dulap scula gata pregătită, cu adaosurile necesare. Rămâne numai s-o fixezi pe mașină. Și de mare folos ne este asta...

Ei, dar sintem cu vorba de-abia la începutul zilei de lucru, și noi credem că nu-i de ajuns doar să pornești cu dreptul. Trebuie să știi clar ce faci după aceea, să nu bijbi. Și de lucrul acesta eu, ca responsabil de brigadă, trebuie să am în special grijă.

Mi-amintesc, de exemplu, că mai de mult unii dintre băieții din brigadă „se plîngeau“: „n-avem cuțite cu plăcuțe dure, n-avem cuțite...“ Cuțite se dăduseră, dar se consumau repede, din lipsă de pricepere. L-am rugat atunci pe meșterul Nicolae Rucăreanu să ne vorbească, să ne demonstreze câteva metode de ascuțire a cuțitelor. Și așa am procedat cu orice problemă ce s-a ivit.

Mă conduc după un principiu: mai întâi îl cercetez cu atenție pe om să văd cam la ce se pricepe mai bine și, în funcție de aceasta, îi repartizez lucrul. Nu-i vorbă că în brigadă toți sînt băieți buni, destoinici, cu care poți face o treabă bună. Dar, firește, din punct de vedere al calificării, al experienței și pri-

ceperii, nu-s toți trasi pe un calapod. Uite, am doi băieți foarte buni. Da, da, poți să-i notezi că toți vor fi de acord: unul e Nicolae Nedelcu, și celălalt Constantin Gurău. Sînt prieteni buni, fruntași la învățătură la liceul seral și în producție. Mă bizui foarte mult pe ei și orice lucrare pe care le-o repartizez le-o dau fără strîngere de inimă. Ilie Bujin e, de asemenea, un băiat destoinic. Nici Constantin Coșoreanu nu-i băiat rău. Dar am observat că la piese de serie Coșoreanu nu prea dă randament, e mai moale. L-am repartizat deci la reparații de mașini și ciocane pneumatice, care nu se efectuează în serie.

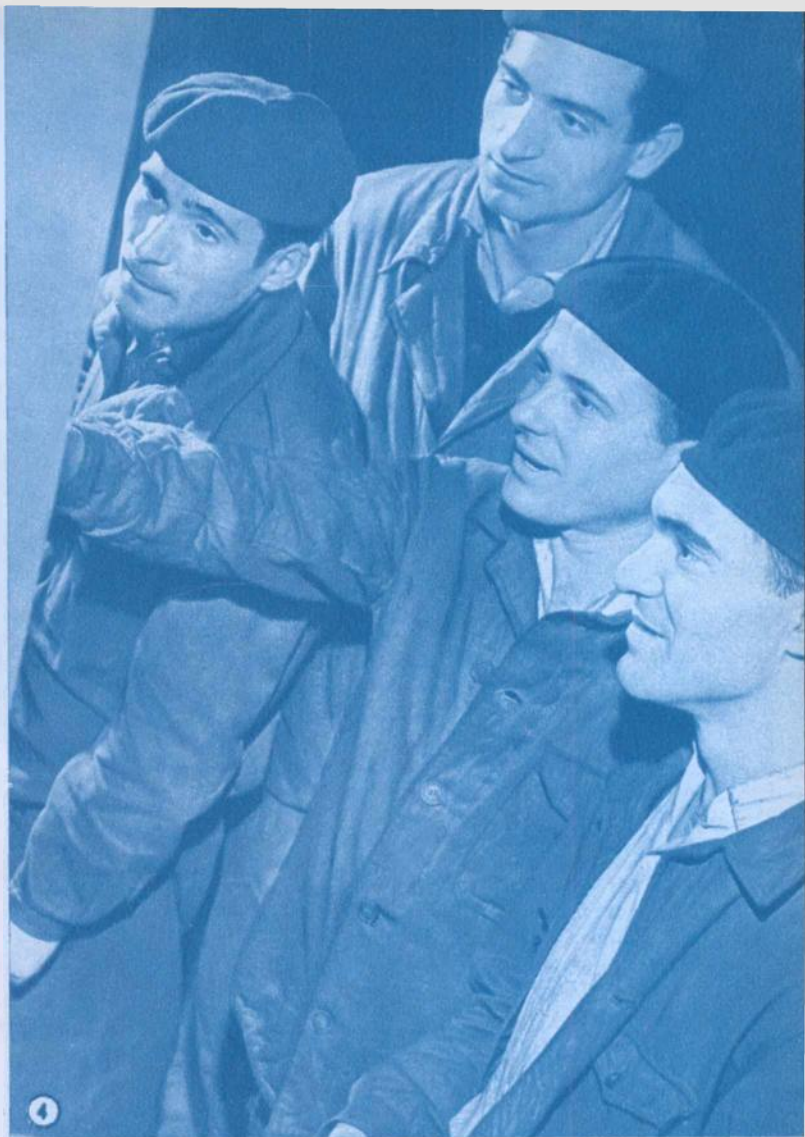
Apoi de oameni, mi-a venit în minte o întâmplare. Vine șeful de tură la mine mai acum o zi, două și-mi zice:

— Dă-mi pe Traian Dihor să lucreze la comanda pentru ciocanele pneumatice.

I-am răspuns, și cred că bine am făcut, că nu-l dau pe Traian, ci pe Racoviță. Întîi și întîia a mai lucrat la o asemenea comandă, apoi că Racoviță e mai calificat și, cum lucrarea e urgentă, nu mă îndoiam că Adrian Racoviță va face față.

Și asta e o problemă de organizare care te ajută să îndeplinești planul în fiecare zi, ritmic.

Cu disciplina stăm bine. Închihuiește-ți

ui brigăzii

dumneata: dacă ar umbla fiecare brambura prin atelier, și-ar pierde timpul, ce s-ar întâmpla? Dar nu, la noi e disciplină, nu întârzie nimeni dimineața, toți își folosesc în mod just cele 480 de minute de lucru, nu lipsește nimeni nemotivat din producție.

De fapt, să lucrezi ritmic înseamnă să folosești fiecare secundă, fiecare minut în scopul îndeplinirii planului. Și cum poți face aceasta fără o bună organizare, fără să se ajute unul pe altul, fără să-ți ridici încontinuu calificarea profesională? Membrii brigăzii noastre au urmat cursurile de ridicare a calificării, iar în decembrie am dat cu toții un examen pentru verificarea cunoștințelor. Ne-am prezentat bine, n-am ce spune. De altfel, avem și noi mândria noastră. În colectiv trebuie să fie o strictă disciplină și bună organizare.

N-ai să mă crezi, dar din ritmul în care se îndeplinește planul se vede și dacă faci sau nu gimnastică de producție dimineața sau la pauza de prânz... Uite — și se întoarce către ușa transparentă a biroului unde discutăm —, toți cincisprezece și cu mine șaisprezece pe care îi vezi forfotind printre strunguri, toți facem gimnastică de producție. Asta ține de ordine, de o bună organizare, și noi sim-

țim aceasta în faptul că ne îndeplinim ceas de ceas, minut de minut planul de producție, că muncim în mod ritmic.

Avem un colț al brigăzii unde, alături de programul de lucru amănunțit întocmit, există un grafic care ne arată în ce măsură ne-am îndeplinit planul. Au trecut 15 zile de la începerea lunii, nu-i așa? Să cercetăm graficul. Uite: la genți pentru excavatoare s-a îndeplinit 60 la sută din planul lunar, la poansoane — 53 la sută, la freze de netezit — 55 la sută. În general, se vede că planul lunar, acum când sîntem în partea a doua a lunii, se află îndeplinit în proporție de 55—60 la sută. Și asta se cheamă c-am muncit în mod ritmic, în fiecare zi. Faceți o mică sooteală și veți vedea că la sfîrșitul lunii vom fi chiar și cu planul depășit.

...Responsabilul brigăzii de strungari de la sculărie mi-a spus ce credea despre problema care mă interesa și m-a rugat să-i pun întrebări dacă mai vreau să aflu ceva. El a arătat de fapt ce se face și în celelalte sute și sute de brigăzi de producție care-și îndeplinesc ritmic planul, zi de zi, ceas de ceas.

...Cînd am plecat, tot mă obseda gîndul că l-am mai văzut parcă undeva pe acest tînăr

de statură mijlocie, cu părul blond etc... Da, da, l-am mai văzut precis. Și mi-am amintit. Îl văzusem cu ocazia unei solemnități de la Uzinele „Grivița Roșie“, în care s-au evidențiat fruntașii în întrecerea socialistă.

Nicolae Petcu și cei cincisprezece tineri harnici și entuziaști din brigada lui, ca și alte sute și sute de tineri din uzină antrenați în întrecere, țin ca astăzi, pe frontul muncii pașnice, al construcției socialiste, să fie demni de eroicii lor înaintași, de muncitorii Griviței, care au înfruntat cu dîrzenie în 1933 gloanțele călăilor, ducînd departe vestea spiritului înalt de luptă al clasei noastre muncitoare condusă de partid.

B. MOSCU

① „Secretul“ nostru? Discutăm temeinic la începutul lunii, al decadelor chiar, cum să împărțim sarcinile de producție ale brigăzii pe fiecare om în parte.

② Cei din brigada lui Petcu nu spun degeaba că aranjatul sculelor în dulap, organizarea muncii constituie o știință... Cînd fiecare lucru e la locul lui — succesul e asigurat.

③ Cînd avem o problemă complicată în producție ne gîndim în primul rînd la literatura de specialitate.

④ Urmare: bucuria de a vedea pe grafic înregistrate realizările brigăzii.

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Орган
Центрального
Комитета
ВЛКСМ
**КОМСОМОЛЬСКАЯ
ПРАВДА**

„SINTEM GATA SĂ PORNIM“

Este un lucru în general cunoscut că în viața oamenilor sovietici distanța între vis și realitate este foarte scurtă. Ieri Programul care constituia încă un vis era debătut de toți și de către organul suprem al partidului, congresul. Astăzi el este aplicat cu toată hotărârea pretutindeni.

Lucrările congresului erau în toi când la Kremlin, răspunzând apelului adresat de partid tinerilor patrioți de a merge în taiga, în regiunile de stepă, în regiunile pământurilor virgine, a și sosit răspunsul unui grup de 35 de membri ai Comsomolului din Leningrad: „Sintem gata să pornim! Așteptăm ordinul — încotro să ne îndreptăm?” Itinerarele exacte ale viitoarelor expediții pentru desțelenirea pământurilor virgine nu au fost încă stabilite, însă de pe acum iau ființă grupurile de voluntari.

„Komsomolskaia Pravda” primește aproape zilnic scrisori de felul celei pe care o reproducem mai jos:

„De multă vreme doresc să merg să muncesc în regiunile depărtate. Am 25 de ani. Am lucrat în minele din Kuzbass. Am fost soldat. În momentul de față lucrez într-o uzină metalurgică din Novolipezk. Sint, de asemenea, specializat în munca pentru montajul usinelor chimice de cocs. Ce-are a face că nu există uzine chimice de cocs în Ciukotka sau la Magadan? Eu cred că e nevoie și acolo de oameni care să se priceapă în domeniul metalurgiei și mecanismelor. Și dacă va fi cazul, sint de acord să lucrez ca docher, timplar etc. Nu mi-e frică

de greutate. Pe scurt, cer să fiu luat și eu pentru a participa la asaltul Ciukotkăi. Sint gata să plec și mîine.

Aleksandr Semkin, membru al Comsomolului, Lipezk”.

În acest cadru, în toiu pregătirilor tinerilor sovietici de a păși pe „drumul care-i va duce în anii viitori”, în condițiile unui uriaș elan patriotic, s-a hotărît în noiembrie convocarea peste cinci luni a celui de-al XIV-lea Congres al Comsomolului. Cu acest prilej, Comsomolul și-a potrivit, ca de obicei, ceasul după orologiul Kremlinului care a sunat semnalul decisiv al ofensivei pe tot frontul pentru construcția comunismului.

— La muncă, tovarășii! a repetat plenara C.C. al Comsomolului, răspunzînd astfel apelului partidului.

— Pentru o productivitate a muncii încă și mai mare!

— Pentru a realiza înainte de termen planurile de muncă pe șantierul Comsomolului. În timpul celor patru luni care au precedat congresul partidului au fost puse în funcțiune 64 de întreprinderi industriale. De acum încolo trebuie să ne îndreptăm atenția spre centralele electrice în curs de construcție la Krasnoiarsk, Kiev, Karaganda, Belovsk, Litovsk.

— Pentru o bogată recoltă comsomolistă de porumb! 500 000 de tineri entuziași au strîns o bogată recoltă de porumb pe 12,5 milioane de hectare. Anul 1962 va fi cazul, sint de acord să lucrez ca docher, timplar etc. Nu mi-e frică

pentru o bună recoltă de porumb pe 16 milioane de hectare. Lozinca acestei campanii: „Fiecare bun stringător al recoltei va fi, de asemenea, un mecanic!”

— Pentru un om nou! Aceste apeluri au înflăcărat tineretului sentimente mărețe. Bilanțul lunilor din urmă atestă că în fiecare zi 16 000 de tineri se înscriu în Comsomol. În fiecare perioadă de 20 de zile se înscriu în Comsomol un număr mai mare de tineri decît în primii trei ani ai revoluției. Intrînd în rîndurile noastre, ei scriu în adevizurile lor cuvinte asemănătoare cu cele ale lui Kostea Uvarov, elev în clasa a IX-a la Școala nr. 739 din Moscova:

„Sint fericit că mă înscriu în Comsomol acum. Sint fericit pentru că timpul pe care îl voi petrece în rîndurile

Comsomolului va coincide cu durata de îndeplinire a Programului care a fost tocmai adoptat. Aceasta înseamnă că fiecare sarcină pe care mi-o va încredința Comsomolul va face parte din marile realizări ale poporului, ca o contribuție practică la construirea comunismului”.

Da, tinerii de aceeași vîrstă cu Kostea vor fi contemporani cu perioada îndeplinirii Programului. Și aceasta face ca toate organizațiile Comsomolului să capete în momentul de față o răspundere deosebită. De pe acum chiar, ele vor trebui să-și orienteze munca lor de educație astfel încît adolescentul de astăzi, membru al Comsomolului, să iasă din rîndurile organizației de tineret un cetățean demn de societatea viitorului.

SĂ MURIM PENTRU BERLIN? NICI GÎND!

Priviți adevărul în față! Tineretul nostru nu mai trebuie să cadă victimă militarismului german!

Scumpi prieteni,

Berlinul occidental nu e departe de noi. Cu un automobil bun și mergînd pe autostrada directă se ajunge în 13 ceasuri de la Luxemburg la Colonia, și de acolo la Berlin. Dacă din cauza Berlinului occidental generații N. A. T. O. declanșează o acțiune războinică, soldații Luxemburgului vor trebui să dea ascultare ordinelor lor și atunci moartea ar fi tot atît de aproape de tinerii noștri cît este Berlinul de aproape de țara noastră. Trebuie să ne dăm seama de legătura care există între existența noastră și evenimentele din jurul focarului de război care este Berlinul occidental. Conștiința acestui fapt ne obligă să căutăm motivarea, rațiunea evenimentelor, să privim adevărul în față și să acționăm în spiritul acestui adevăr, pentru viața și fericirea tinerii noastre generații.

Cînd anumite ziare pretind că Uniunea Sovietică amenință la Berlin libertatea țărilor occidentale și că în caz de nevoie noi vom trebui să apărăm această libertate alături de noul Wehrmacht german, ele nu fac altceva decît să mintă cu nerușinare, să sfideze în față adevărul... și pe tineretul nostru. U.R.S.S. a formulat următoarele propuneri: 1. Încheierea imediată a unui tratat de pace cu ambele state germane; 2. Reglementarea situației anormale și inadmisibile din Berlinul occidental, transformînd

REPETIȚIE CU PROTESTE...

Recent, la Toronto, editorul John McCallum, soția și cei doi copii ai săi au făcut o așa-zisă repetiție în costume a unei eventuale șederi într-un adăpost anti-aerian „aprobat de guvern”.

Cînd au ieșit din acest adăpost, 150 de persoane, reprezentînd mai multe organizații, printre care Liga tinerilor comuniști, au protestat împotriva absurdității unor asemenea experiențe. Participanții la această demonstrație auscând lozinci ca: „Interziceți bombele nucleare!”, „Împotriva bombelor H nu există mijloace de apărare!”, „Asemenea adăposturi nu vă cruță viața!” etc.

Poate că acest domn McCallum credea că a avut dreptate cu încercarea sa. Deși se prea poate ca el să fi avut alte motive decît acela de a verifica posibilitatea de a supraviețui într-un adăpost în caz de război nuclear. Fapta sa a fost pe larg relatată și i s-a făcut multă publicitate în Canada de anumite organe de presă.

Notăm faptul că d-l McCallum a semnat apelul prin care se cere interzicerea armelor nucleare. Totuși experiența sa a sporit psihoză războiului și răspîndirea unor false concepții cum ar fi aceea că adăposturile anti-aeriene ar putea salva viața cetățenilor în caz de război nuclear.

Berlinul occidental într-un oraș liber. Pentru a-i garanta statutul de oraș liber, contingente simbolice de trupe ale S.U.A., Marii Britanii, Franței și Uniunii Sovietice vor putea staționa în Berlinul occidental. U.R.S.S. nu ar formula vreo obiecție nici împotriva staționării în același scop în Berlinul occidental a unor trupe din țări neutre, sub egida O.N.U.

Să privim adevărul în față: după înfrângerea Germaniei hitleriste, aliații și-au luat angajamentul — potrivit acordurilor de la Potsdam — să lichideze pentru totdeauna militarismul în Germania, mai ales prin dizolvarea tuturor organizațiilor militariste și paramilitariste. Până la încheierea unui tratat de pace, Germania urma să rămână împărțită în patru zone de ocupație. Un an mai târziu, Uniunea Sovietică a prezentat proiectul unui tratat de pace. Puterile occidentale au respins acest proiect. Ele și-au unificat zonele de ocupație, au introdus aici o monedă separată și au creat statul de la Bonn. Această scindare a Germaniei a dus în mod logic la fondarea Republicii Democratice Germane. Dar în timp ce urmările fascismului au fost lichidate în R. D. Germană, puterile occidentale au restabilit la Bonn puterea militaristilor, violând astfel acordul de la Potsdam.

În cadrul recentului său congres, Organizația tineretului socialist vest-german „Soimii“ a arătat că aceleași cercuri ale monopolurilor industriei grele care în 1933 răsturnaseră democrația de la Weimar și contribuiseră la venirea la putere a nazismului hitlerist își afirmă din nou interesele egoiste și antidemocratice și cer chiar și arme atomice. Din acest motiv, războiul rece se intensifică și primejdia unui nou război se agravează din ce în ce mai mult. Da, dragi prieteni, foștii generali hitleriști comandă astăzi în Germania occidentală sute de mii de soldați și ocupă posturi de conducere în statul-major al N.A.T.O. Se permite din nou activitatea a peste 1 400 de organizații paramilitare în Germania federală, în timp ce partidul comunist și alte organizații de stînga sînt interzise, ca și sub regimul lui Hitler. În cadrul manifestațiilor puse la cale de așa-zisele „organi-

zații tradiționale“, miniștrii lui Adenauer lansează din nou revendicări teritoriale. Ei au transformat Berlinul occidental într-un butoi cu praf de pușcă. Aceasta este adevărul!

Dacă vrem să privim adevărul în față, nu ajunge să citim în gazete și stiri ca cele publicate de unul din ziarele noastre „bine informate“, care ne anunță că generalul Norstad joacă golf în Luxemburg sau că un detașament al armatei luxemburgheze a făcut un pelerinaj religios la Lourdes. Pentru a putea aprecia în mod just situația internațională, trebuie să ne amintim de trecut și să înțelegem învățămintele juste ale istoriei. Libertatea patriei și poporului nostru a trebuit să fie apărată în trecut numai împotriva militarismului german. Militaristii germani au atacat în două rînduri țara noastră și au ucis pe patrioții luxemburghezi. Ei au declanșat în două rînduri războaie mondiale și au aruncat lumea în mari nenorociri. Acum, fantoma militarismului german se înalță pentru a treia oară, amenințînd să ne aducă încă o dată nenorociri.

Un mare scriitor, Thomas Mann, a spus odată: „Cred că sînt la adăpost de bănuiala că aș fi în avangarda comunismului. Totuși, nu pot decît să consider ca o nebunie fundamentală a epocii noastre spaima pe care o simte lumea burgheză de cuvîntul, de termenul «comunist», teroare și spaimă care au făcut ca fascismul să trăiască atîta“. Deci, tineri prieteni, dacă în țara noastră există numeroși politicieni și oameni orbi care n-au învățat nimic din istorie și care, în ura lor împotriva comunismului, se înjosesc pînă la a se prosterna din nou în fața militarismului german, noi trebuie să le spunem acestor persoane: „Tineretul din Luxemburg nu mai vrea să moară pentru militarismul german“.

Propunerea Uniunii Sovietice de încheiere a unui tratat de pace cu cele două state germane și pentru lichidarea focarului de incendiu din Berlinul occidental nu amenință cîtuși de puțin libertatea noastră. Această propunere nu amenință decît libertatea ațîțătorilor la război, a militaristilor vest-germani de a-și lua revanșa. Noi susținem deci cu toată căldura această propunere.

l'avant

ÎN FOND, CARE ESTE POLITICA GUVERNULUI NOSTRU ÎN PROBLEMA BERLINULUI?

Nu se poate oare spune că guvernul nostru se situează pe pozițiile unui apărător înverșunat al lui Adenauer și al politicii revanșarde a acestuia atunci cînd îl invită pe președintele Lübke în vizită oficială în Elveția și cînd trimite în Germania federală colonei de divizie?

Oare guvernul Elveției nu profită de încordarea internațională pen-

tru a vota noi credite militare și pentru a continua astfel politica de supraîncălzire?

Nu-i așa că ar trebui ca Consiliul federal al Elveției să recunoască Republica Democrată Germană din moment ce Elveția este o țară neu-

— Ar fi poate bine să recunoaștem și cealaltă realitate, căci pe aceasta o cunoaștem prea bine...

tră și din moment ce Republica Federală Germană a lui Adenauer este recunoscută în mod oficial?

Guvernul Elveției ar mai trebui să îndemne țările occidentale să ducă tratative cu U.R.S.S. pentru a se găsi o soluție problemei Berlinului occidental. U.R.S.S. și alte țări socialiste cer inițierea unor tratative pentru semnarea unui tratat de pace cu cele două state germane. Sau poate guvernul Elveției dorește ca noi, elvețienii, să îmbrăcăm uniforma militară și să luăm ranițele în spinare pentru așa-zisa „apărare“ a Berlinului?

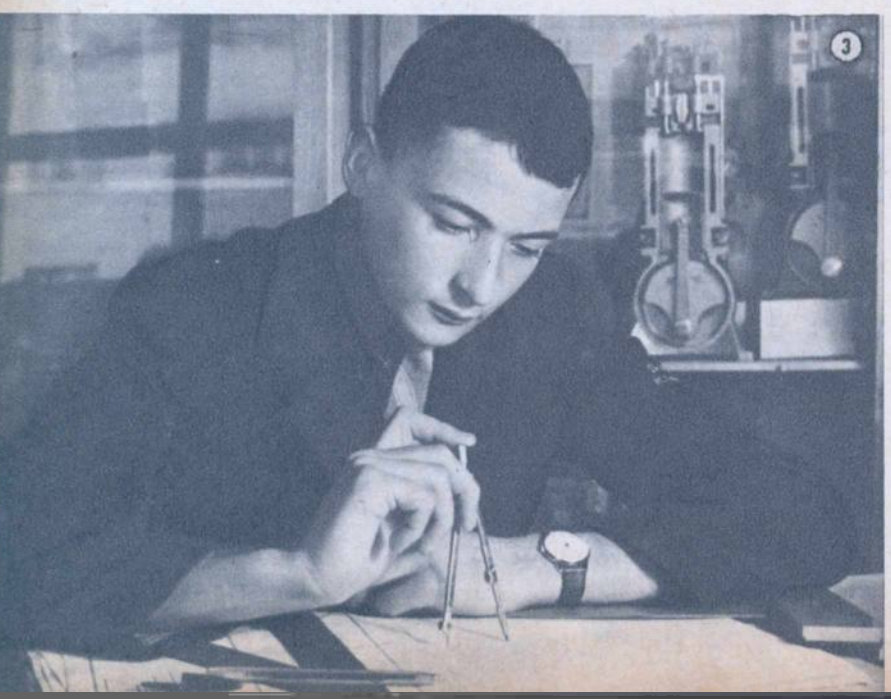
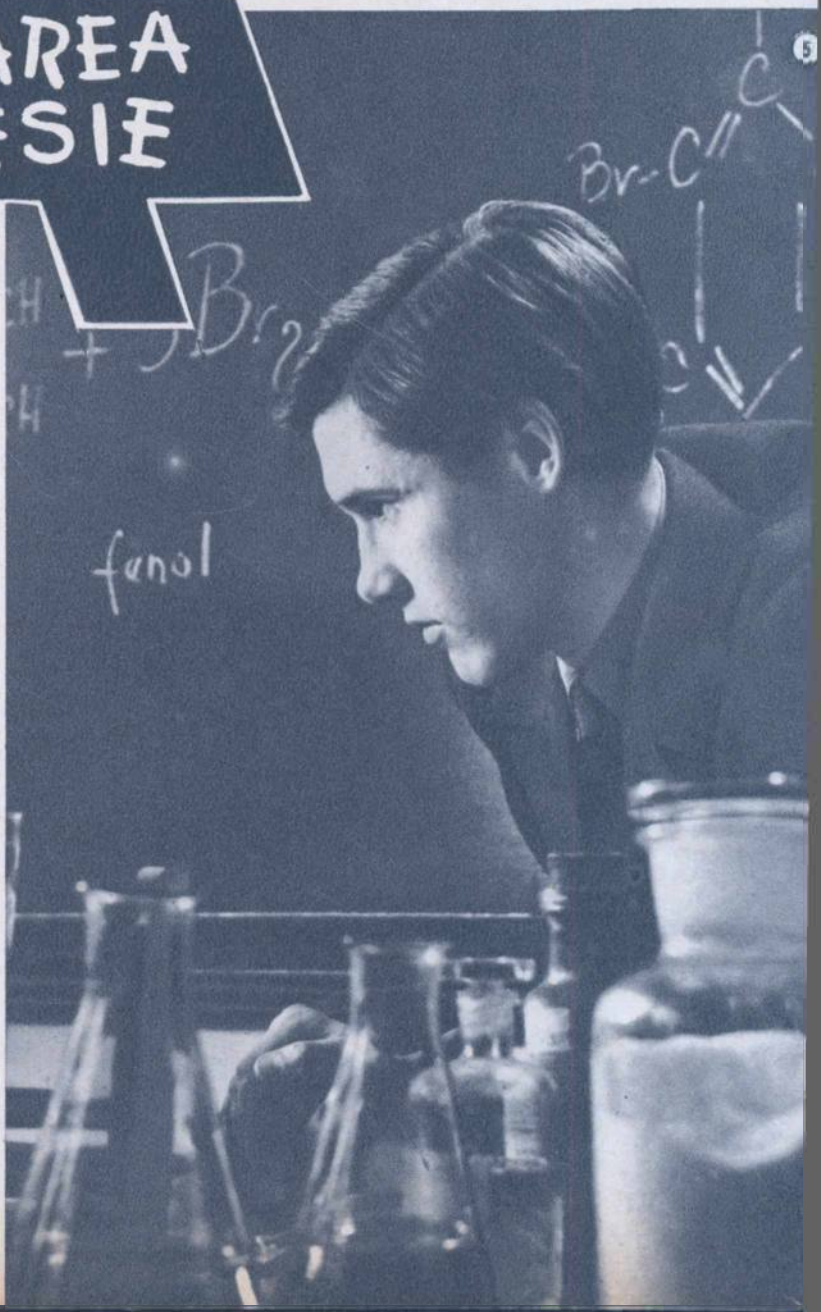
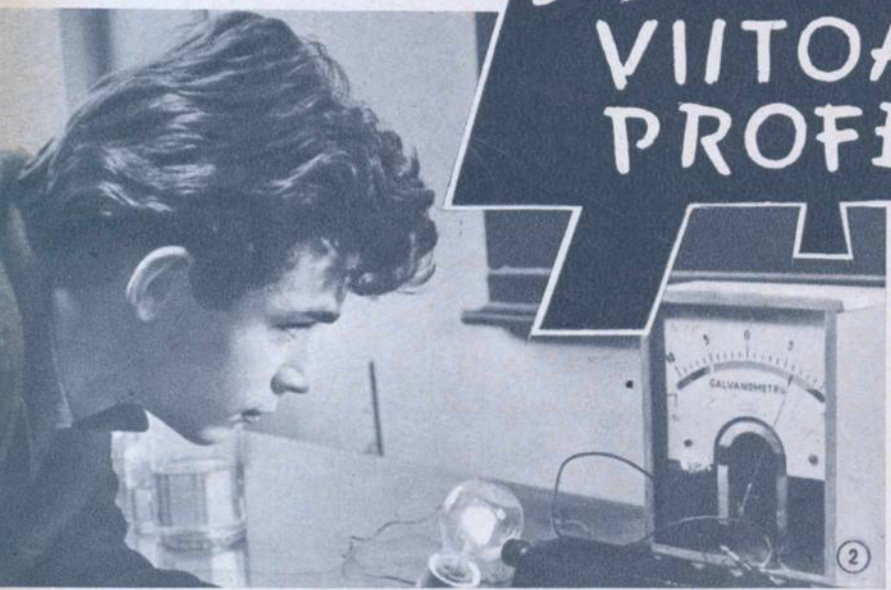
Un aspect din timpul unei greve a tinerilor muncitori belgieni

O manifestație populară în Ecuador reprimată de armată

Colociriu despre
**VIITOAREA
PROFESIE**

Clasa a XI-a, ultima clasă a școlii medii. Un colectiv puternic unit în decursul anilor petrecuți împreună, dar format din câteva zeci de individualități distincte, un mic univers de preocupări și pasiuni tinerești, prietenii generoase, năzuințe comune. La prima impresie pare că nu s-a schimbat nimic în viața acestui colectiv de anul trecut, când forma clasa a X-a.

În recreații, după-amiezile, se discută compunerea de la limba română, rezultatele unei experiențe la fizică, reprezentarea grafică a unei funcții algebrice. Se comentează mult ultimele cărți citite (literatură științifico-fantastică se află, ca și anul trecut, la loc de cinste), despre noua premieră de la Teatrul tineretului etc.

Există totuși un element determinant în majoritatea discuțiilor care se poartă acum și care polarizează tot mai mult atenția tuturor. Mai sînt cîteva luni pînă la maturitate și o dată cu acest examen tinerii noștri vor trece ultimul prag al vieții de elev, alegîndu-și fiecare drumul pe care-l va urma mai departe. În aceste momente de însemnătate hotărîtoare, nici unul dintre tinerii clasei a XI-a nu se simte singur. Alături de ei, în chibzuirea alegerii stă întregul colectiv pe care îl reprezintă comitetul U.T.M. al școlii, stau sfătuitorii dragi și apropiați — profesorii.

Să pătrundem în timpul unei recreații sau, mai bine, să ne dăm întîlnire într-o după-amiază cu a asemenea colectiv: clasa a XI-a a Școlii medii „Mihail Sadoveanu” din București. E ușor să-i determinăm să ne povestească despre planurile lor de viitor, pentru că cea mai mare plăcere a tinerilor este să vorbească despre visurile lor, care se împletesc strîns cu perspective luminoase de dezvoltare ale țării, visuri despre care au certitudinea că vor deveni fapte.

Este, trebuie să recunoaștem, un material mult prea vast pentru un simplu colocviu reportericesc. De aceea ne-am oprit investigațiile la cinci dintre ei: un viitor chimist — Anton Cojocaru, Dumitru Sirbu, candidatul examenului de admitere în Institutul de construcții, viitorul inginer agronom Didina Dinu, un pasionat al electrotehnicii care se pregătește să devină muncitor cu înaltă calificare în acest domeniu — Romulus Săucan și o viitoare colegă de breaslă a reporterului — „aș dori să devin profesoară de literatură și ziaristă în același timp” — Alexandrina Pop.

Ne-am tras deoparte pentru o convorbire mai îndelungată, formînd un mic cerc. (Pentru ușurința recunoașterii, fotoreporterul nostru a surprins pe fiecare dintre tinerii noștri interlocutori într-o atitudine caracteristică viitoarei profesii către care se simte atras.)

Discuția nu a debutat ca de obicei cu o întrebare de start pusă de reporter, ci cu o mică povestire relatată cu vocea plină de o abia

reținută pasiune de Alexandrina Pop.

— Am trecut de curînd, noaptea, povestește ea, de-a lungul uriașei magistrale pe care o alcătuiește astăzi Calea Griviței. Blocurile moderne, iluminate feeric, învăluite de ceața difuză și fosforescentă a depărtărilor, păreau niște uriașe transatlantice ancorate în imensa radă a unui port de argint.

— Cred că am înțeles inițial greșit, a intervenit reporterul, gata să facă rectificările de rigoare în caietul său de însemnări. Vrei să te faci inginer constructor, după cit se pare?...

— Nu, constructor doresc să devin eu, interveni Dumitru Sirbu, cel pe care fotoreporterul nostru l-a surprins stînd aplecat cu compasul în mînă asupra planșetei de desen. Alexandrina e îndrăgostită de literatură, de poezie.

— Atunci e limpede. Imaginea relatată își va găsi locul într-o viitoare încercare literară — o poezie sau o schiță.

— Nu sînt sigură, poate, răspunde Alexandrina Pop enigmatică, așa cum sînt îndeobște cei care se ocupă cu literatura.

— Ce v-a determinat pe fiecare să vă alegeți profesii ale căror taine veți porni curînd să le pătrundeți?

— Cu majoritatea dintre noi lucrurile s-au întimplat oarecum asemănător, ne răspunde primul Romulus Săucan, viitor stăpîn al fulgerelor îmblînzite.

— O pasiune sau o înclinație pe care o aveam încă din copilărie s-a contopit mai tîrziu cu dragostea pentru activitatea într-un anume domeniu pe care ne-a sădit-o în suflet practica în producție, exemplul oamenilor minunați pe care i-am întîlnit acolo. La aceasta se adaugă convingerea că fiecare dintre profesiunile pe care ni le-am ales este deosebit de însemnată pentru înălțarea țării noastre pe culmile socialismului și ale comunismului. Mai adăugați acestor elemente încă ceva, deosebit de important: încrederea deplină a fiecăruia dintre noi că, dacă vom munci și vom studia temeinic, nu vom întîlni niciodată opreliști, ci doar încurajări pe drumul realizării năzuințelor noastre. În puterile noastre stă ca visurile pe care ni le-am făurit, privind drumul de viitor în viață, să devină fapt.

— Acum, după ce ai vorbit în numele tuturor, spune-mi cum s-a conturat propria-ți alegere.

— Meșteream de mic prin casă, răspunde Romulus zîmbind. Bineînțeles la început prizele, siguranțele, rezistența fierului de călcat constituiau „domenii interzise”. Puteam în schimb să privesc ore întregi cu admirație la cei care lucrau la tablourile electrice, la instalarea firelor. N-o să uit niciodată bucuria pe care am simțit-o atunci cînd, sub îndrumarea unui bătrîn meșter, am izbutit să repar prima siguranță.

Curînd, pe măsură ce am început să cunosc mai multe la fizică, la

conomie politică și, mai ales, după ce am început practica în producție la o uzină am căpătat convingerea tot mai puternică că alegerea mea este bună. Vreau să devin muncitor de înaltă calificare, să lucrez în producție alături de fruntașii întrecerii socialiste.

Ați fost desigur la Bicaz? În excursia din vara aceasta am văzut pentru prima oară uriașă hidrocentrală, despre care pînă atunci auzisem numai și citisem în presă. Văzîndu-mi pe electricienii de la tablourile de comandă și din stațiile de transformare care declanșează, printr-o simplă apăsare pe manetă, formidabila forță capabilă să pună în funcțiune mii și mii de mașini, să dea lumină în zeci de mii de case, am avut senzația că mă aflui în fața unor Prometei moderni. E copleșitoare impresia aceasta de forță pe care o stăpînești. Mă pregătesc încă de pe acum pentru ca atunci cînd voi intra în școala tehnică să pot aduce o contribuție efectivă în muncă chiar din primele zile de practică. Caut să pătrund cît mai adînc fiecare principiu și fiecare lege din electricitate, să cunosc felul cum acestea se aplică în viață, în tehnica de producție. Tovarășii de la uzina unde facem practica mă consideră de pe acum „de-al lor” și se îngrijesc să pătrund tot mai mult tainele și instalațiile electrotehnicii.

— Aceasta este și convingerea mea, intervine în discuție Dumitru Sirbu. Dacă îți iubești meseria, e firesc să și se pară cea mai frumoasă și în același timp să respecti și să stimezi munca celorlalți. Eu, bunăoară, uneori și noaptea mă visez constructor. Ce minunat simțămînt încerci atunci cînd poți să înalți clădiri tot mai elegante, mai zvelte, să înfrumusețezi viața oamenilor! Să vă spun pe scurt povestea mea: aveam încă din primele clase o deosebită atracție pentru desen, pentru matematică și fizică. Era limpede că mă voi îndrepta către un domeniu al tehnicii. Dar spre care domeniu? Într-o zi, un prieten al părinților mei, inginer constructor, m-a luat cu el pe șantier. Apoi am revenit tot mai des pe șantier. În vară am lucrat cîteva săptămîni alături de muncitori. M-am sfătuit cu dirigintele clasei noastre, cu colegii din biroul organizației U.T.M. Ei au luat legătura cu comitetul U.T.M. al Institutului de construcții și, cu sprijinul acestuia, am putut vizita laboratoarele și amfiteatrele institutului, să cunosc activitatea studenților constructori. Acum urmez cursurile de pregătire la materiile de specialitate organizate în școală și sper să iau cu succes examenul de admitere în facultate.

Ne-am îndreptat privirile către viitorul agronom.

— Da, e rîndul meu să povestesc, spuse Didina Dinu. De mică simțeam o deosebită atracție pentru studiul plantelor și animalelor. Opera de transformare socialistă

a agriculturii noastre m-a făcut să îndrăgesc munca agronomilor, a celor care-și pun întreaga știință în slujba obținerii unor recolte bogate. Profesoara noastră de științe naturale, ca și activitatea în cercul naturaliştilor m-au ajutat mult să pătrund tainele procesului de creștere și ale stadiilor de dezvoltare a plantelor, elementele noi din știința agricolă și zootehnie. Cuvintele înflăcărate rostite de participanții la ultima Consfătuire pe țară a tîranilor colectivști au constituit pentru mine și, cred, pentru mulți alți tineri o înaltă chemare, hotărîtoare. Am înțeles această chemare și, iată, de-abia aștept momentul cînd, student în anul I, voi primi „botezul muncii pe ogoare”.

Anton Cojocaru e mai laconic, precis, cum sînt formulele chimice:

— Încă de cînd a intrat în școala medie a primit porecla de „chimistul”, ne precizează Romulus Săucan.

— Da, confirmă Cojocaru, iubesc de mult chimia. Iar de cînd am vizitat Săvinești mi-am ales și viitorul loc de muncă. Știu că acum totul stă în felul cum voi munci. Cu aprobarea și sprijinul profesorului de chimie, vin adesea după-amiezile în laboratorul școlii noastre, din ce în ce mai modern utilat, aprofundînd cunoștințele însușite la lecții, făcînd analize, determinări calitative și cantitative ale substanțelor.

La Biblioteca centrală universitară, pe care o frecventez, de asemenea, după-amiezile, am la dispoziție o serie întreagă de lucrări de specialitate scrise la nivelul meu de înțelegere sau al căror conținut mă străduiesc să-l pătrund cu prilejul orelor de consultații care au loc în școală.

— Îi văd în imaginație pe fiecare dintre colegii mei, peste cîteva ani, muncind în diferite colțuri ale țării. Aș vrea să dobîndesc măiestria de a înfățișa munca lor, munca tuturor în așa fel încît scrișul meu să trezească un ecou puternic în sufletul cititorilor... Alexandrina Pop se opri o clipă, apoi continuă: Sau poate le voi vorbi în clasă elevilor mei despre acest lucru, învățîndu-i să iubească munca cu aceeași pasiune cu care ne-au îndrumat și pe noi profesorii. Voi vedea... Pînă atunci studiez multă, multă literatură. Scriitorii noștri clasici și contemporani, marile comori ale literaturii universale. Caut să-mi cizelez cît mai mult primele încercări literare... Și în orice caz drumul meu va trece prin facultatea de filologie!

★

Anton Cojocaru, Alexandrina Pop, Romulus Săucan, Dumitru Sirbu, Didina Dinu... Cinci dintre zecile de mii de tineri care vor termina anul acesta școala medie, pornind mai departe pe drumul vieții. Ce minunat e să-ți începi acest drum cu certitudinea împlinirii năzuințelor și visurilor tale!

M. HERIVAN

- ① Dînu Didina
- ② Săucan Romulus
- ③ Sirbu Dumitru
- ④ Pop Alexandrina
- ⑤ Cojocaru Anton

ne vorbesc tin

**Cu viitorul
mereu
în față**

Mi se pare deosebit de semnificativ faptul că în centrul dezbaterilor Conferinței pe țară a scriitorilor a stat problema cunoașterii vieții, a actualității socialiste. Marea majoritate a scriitorilor care au luat cuvântul s-au simțit puternic îndemnați să examineze atât izbinzile, cât și neajunsurile scrisului nostru contemporan printr-o raportare directă cu realitatea vie, printr-o confruntare plină de răspundere cu sarcinile tot mai importante ce revin frontului literaturii în lumina hotărârilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, care a trasat cu claritate drumul dezvoltării societății noastre în etapa de desăvârșire a socialismului. Având un pronunțat caracter de lucru, conferința pe țară a constituit o puternică manifestare a unității frontului nostru scriitoricesc, o afirmare hotărâtă a spiritului de partid în problemele literaturii, o amplă și combativă confruntare de opinii în problemele centrale ale creației literare actuale. Pe scara istoriei literare, conferința pe țară se fixează, cred, ca un moment de sintetizare a valorilor acumulate în această etapă pe tărîmul scrisului, de interpretare și valorificare a experienței dobândite, dar mai ales ca un moment de străluminare a perspectivelor dezvoltării impetuoză a literaturii noastre pe drumul realismului socialist. Cîne recitește cuvîntările rostite cu acest prilej va constata că problemele actuale, la zi așa zice, curente, ale creației scriitoricești au fost examinate de mai toți participanții cu ochii viitorului, încît conferința a putut adopta hotărîri concrete, sarcini cu obiective precise. De un imens ajutor și ca o luminoasă încoronare a celor trei zile de dezbateri a fost salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român adresat conferinței de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, într-o atmosferă de fierbinte entuziasm și îndrep-

tătită mîndrie. Înaltele aprecieri de care se bucură strădania noastră colectivă și mai ales îndemnurile pline de înțelepciune și părintească grijă ca scriitorii să devină tot mai mult, prin munca lor, ajutoare de nădejde ale partidului stîrnesc în inimile noastre o nepotolită sete de a trăi și a munci în așa fel încît să sporim necentenit aportul nostru la zestrea comună a literaturii noi.

Valoarea muncii scriitorului poate fi judecată după cantitatea de calorii spirituale ce se degajă din cărțile sale, după puterea acestor cărți de a încălzi inima cititorului, prietenul nostru cel mai apropiat, ridicat de revoluția culturală la rangul de îndreptătit judecător al valorilor artistice. Acesta presupune ca chipul moral al scriitorului să fie o expresie vie a chipului moral al societății în necontenită prefacere, ba, mai mult, o expresie a chipului moral al viitorului comunist. Trebuie să avem mereu în față acest viitor, spre care am și pășit, spre a înțelege, înainte de toate, așa cum se cuvine, prezentul.

Sînt întiile gînduri la care m-am oprit acum, la puțină vreme după Conferința pe țară a scriitorilor, for de dezbateri ideologică-estetică a muncii noastre. Ele mă îndeamnă la acțiune, la lucru, la scris.

POP SIMION

**Mîndria de a contribui
la formarea și dezvoltarea
conștiinței
socialiste**

„În această etapă istorică de dezvoltare a generației noastre, literaturii îi revine misiunea de mare răspundere de a contribui prin toată forța ei de înrîurire la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste, la făurirea omului nou, a moralei socialiste, a atitudinii noi față de muncă și societate, la înlăturarea din conștiința oamenilor a influențelor ideologiei și

educației burgheze”. Iată cuvinte asupra cărora mă opresc mereu și mereu cînd recitesc emoționanta — prin perspectivele pe care le deschide — cuvîntare rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința pe țară a scriitorilor. Iată cuvinte care prefigurează cu exactitate sarcinile de răspundere ale scriitorilor de toate genurile: poeți, prozatori, dramaturgi. Nu pot decît să încerc un sentiment de mîndrie că am căutat să răspund prin fapte sarcinilor de cinste trasate de partid, dezbătînd probleme de actualitate în noua mea piesă „De n-ar fi iubirile”, care se repetă în prezent pe scena Teatrului pentru tineret și copii din București.

După cum au putut afla cei care au citit piesa apărută de curînd, „De n-ar fi iubirile” se inspiră din viața muncitorilor petrolisti, dar este departe de a fi o lucrare ce abundă în descrieri de procedee tehnice. Dimpotrivă, în centrul piesei se află oamenii, conștiința lor, acutele frămîntări etice ale zilelor noastre. M-am străduit să redau toată frumusețea morăla a muncitorilor creșcuți de partid, uriașa influență educativă pe care o exercită comunității în jurul lor. Consider că această preocupare pentru evidențierea bogăției sufletești a eroului contemporan trebuie să stea și de acum înainte în centrul atenției lucrărilor mele. În același timp, mă voi strădui să abordez conflictele majore ale epocii noastre, scoțînd în evidență eroismul omului nou și lupta împotriva rămășițelor educației burgheze.

La toate aceste lucruri mă gîndesc acum, cînd conturez povestea viitoarei mele piese, o poveste despre șapte băieți, dintre care cel mai tînăr are 18 ani. O poveste despre tineri diferiți ca temperament și caracter, dar uniți în dragostea pentru viața cea nouă. Vreau să arăt că viața aceasta oferă într-adevăr fiecărui tînăr minunate prilejuri de a-și îndeplini visurile cele mai înaripate.

Este posibil ca această piesă să fie o comedie, dar nu mi se pare de loc că o comedie nu poate aborda teme majore. Cred că, dimpotrivă, orice gen literar e bun și folositor pentru a scoate în evidență în mod pregnant

optimismul și bucuria de viață a tinerilor constructori ai socialismului.

DOREL DORIAN

**Tot mai aproape
de viață**

Îmi este greu să descriu în câteva cuvinte entuziasmul de care am fost cuprins, alături de ceilalți participanți la conferință, cînd am ascultat cuvîntarea iubitului nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej. În mod deosebit m-a impresionat acel pasaj din cuvîntare în care se vorbea despre datorita scriitorilor de a fi mereu în strînsă legătură cu viața: „Realitatea noastră este un izvor viu de inspirație pentru făurirea de opere literare la un înalt nivel artistic. Scriitorii noștri cei mai buni își datorează succesele străduinței de a cunoaște mai bine realitatea, de a pătrunde mai adînc în viața interioară a oamenilor muncii, constructorii societății socialiste.

Opere care să-și croiască drum spre inima oamenilor, înfruntînd cu trîdnicia lor timpul, nu pot fi scrise din fuga condeiului, ci sînt rezultatul cunoașterii adînci, al studiului îndelungat al realităților, al unui susținut efort artistic, al muncii de migală a creatorului, pătruns de modestie și exigență față de roadele trudei sale”.

Minunate cuvinte! Cred că nu poate exista mai mare mîndrie pentru un scriitor, fie el tînăr sau vîrstnic, decît de a putea spune că și-a însușit înțelepciunea lor și o aplică cu dragoste în viață. Ce poate fi mai însemnat pentru un scriitor, mai ales pentru un tînăr, lipsit de o prea bogată experiență de viață, decît să-și însușească nemijlocit din realitate marile adevăruri ale epocii noastre! Trebuie deci să ne apropiem tot mereu, tot mai mult de realitate, dar nu în fugă, ca turiști, în vizită, ci în mod profund, temeinic, creator. Sînt convins că un scriitor care merge pe teren ca excursionist nu va putea să dea niciodată ceva durabil. Cred că dacă am reușit să scriu lucruri bune, aceasta se

„Tînăra noastră generație are nevoie de opere care întruchipează idealurile pline de măreție ale epocii noastre, evocînd tradițiile glorioase de luptă ale poporului, ale clasei muncitoare, cultivaînd dragostea de patrie, de muncă, năzuința tineretului spre mari înfăptuiri.”

(Din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința pe țară a scriitorilor.)

Tri scriitori

datorește tocmai cunoașterii subiectului abordat. Iată ce mă străduiesc să fac și de acum înainte. De aceea acord tot mereu o atenție sporită documentării. De curînd, am fost, de pildă, pe teren timp de două luni în regiunea Oltenia. Am fost în multe gospodării colective și de stat, în comune ca Leu, Coșofenii din Față, Cilieni etc. Această documentare mi-a dat un sentiment de profundă tonicitate, văzînd cum se ridică tot mai mult viața nouă a satelor noastre socialiste. Am cunoscut mulți tineri colectivști, crescători de animale, tractoriști, tineri pentru care a munci în colectiv și a trăi în mod nou reprezintă însăși rațiunea de a fi. Cîte subiecte nu oferă cunoașterea vieții acestor tineri, a concepțiilor lor morale înaintate! Cîte subiecte nu oferă conflictele existente în viața de toate zilele, biruința la tot pasul a noului asupra mentalității învechite.

Iată că lucrez la un volum de povestiri cu care vreau să scot în evidență toată poezia vieții satului colectivizat, minunatele frumuseți din sufletele tinerilor contemporani ai acestui sat. Bineînțeles că pentru acest volum nu mă voi mărgini la deplasarea despre care am vorbit. Nu! Documentarea profundă trebuie să constituie o lege de zi cu zi a activității noastre. De aceea voi căuta să merg mai mult și în mijlocul studenților, cărora le închin o nuvelă, deși nu e de loc departe timpul cînd am fost și eu student.

NICOLAE VELEA

În împlinirea omului zilelor noastre

În prezent lucrez la un volum de versuri tineresti intitulat „Virsta sărutului”. Volumul pornește de la o poezie despre Vasile Roață pe care am publicat-o nu de mult și în care arătăm că eroul utecist a fost omorît de către zbiriî odiosului regim burghezomășieresc la o vîrstă fragedă: la vîrsta bucuriilor tineresti, la vîrsta apropierea bucuriilor omenești,

el n-a apucat să sărute o fată, n-a cunoscut o mie și una de bucurii, ele i-au fost răpite lui și generației sale, și altor generații de tineri, de către orînduirea bazată pe nedreptate, pe asuprire.

În volumul despre care vorbesc vreau să arăt că toate bucuriile care erau refuzate în trecut generațiilor tinere fac astăzi parte integrantă din viața tineretului nostru. Aceași idee, amplificată și tratată dramatic, vreau s-o realizez și într-o piesă din care am publicat un fragment în „Luceafărul”. Va fi o piesă scrisă în genul teatrului lui Maiakovski, o piesă agitatoare, plină de metafore avîntate, a cărei acțiune se petrece peste tot unde omul comunist îndrăznește și biruie: în Cosmos, ca și pe Pămînt, cu plutele pe ocean, sub pămînt, în aer. Personajele piesei vor discuta cele mai acute probleme ale vieții actuale, reliefind atotputernicia idealului comunist.

Am început cu aceste planuri de creație ale mele tocmai pentru a demonstra că importantul

eveniment din viața noastră, a scriitorilor, conferința pe țară, mi-a dat un nou imbold. Ea a demonstrat unitatea de neclintit a tuturor generațiilor de scriitori, strînse sub steagul victorios al comunismului. Și nu pot să nu fiu mîndru că, alături de generațiile vîrstnice, conferința a subliniat contribuția pe care o aduce generația tinerilor scriitori ridicată exclusiv în anii regimului de democrație populară. Este, am putea spune, într-un fel o generație privilegiată, căci ea s-a născut departe de concepțiile învechite despre literatură, s-a născut și a crescut în plin contact cu viața. Tinerii scriitori de azi sînt și trebuie să fie mereu în pas cu viața, ei trebuie să meargă necontenit în întîmpinarea omului zilelor noastre. Pe agenda de telefon și adrese a tînărului scriitor de azi figurează numele a multor oameni ai muncii: muncitori, țărani, intelectuali, pe care respectivul condeier îi socotește parteneri personali, prietenii lui din fabrici,

de pe ogoare, de pe șantiere, din laboratoare, ca un fel de antene sensibile cu care el sesizează mereu și mereu noile fenomene ale vieții.

Această mare rezolvare a vechii rupturi a scriitorului de viață o datorăm partidului, condițiilor minunate de creație pe care le avem azi.

Dar cea mai mare primejdie ar însemna să ne culcăm pe o ureche. Avem condiții splendide, dar trebuie să știm a ne folosi de ele. Iată o învățatură de preț desprinsă de la dezbaterile conferinței. Sîntem lăudați cînd merităm, dar să învățăm a primi și critica, a învăța de pe urma greșelilor noastre, ca și ale altora. Să fim modești, să păstrăm atmosfera de creație care nu se împacă cu autoliniștirea și lăudarea reciprocă. Să nu fim comozi. Fiind noi înșine dinamici, vom putea crea o literatură dinamică, așa cum o cere epoca noastră în plină și minunată transformare revoluționară.

GH. TOMOZEI

CE SĂ CITIM

Un roman — document de actualitate*

Eroul principal al acestui roman, ziaristul progresist belgian Hans Mesonier, este victima unui atentat. În spital, pe patul de suferință, Hans Mesonier își amintește de evenimente petrecute în anii războiului și ai ocupației fasciste, de moartea tatălui său, descifrează firele complotului care era să-l coste viața. După cum se poate observa, cartea nu este bogată în întîmplări, avem de-a face cu un roman psihologic, accentul căzînd pe profunzimea analizei sufletești. Scriitorul sovietic I. Dombrovski a ales această cale, oferînd o carte impresionantă, un puternic document de demascare a fascismului. Un document cu atît mai actual cu cît răspunde necesității stringente de a se acuza renăscerea fascismului și a militarismului în Germania federală, în țările Europei occidentale.

De ce acordau revanșerii din Germania de vest și complicii lor tot atîta atenție lui Hans Mesonier pe cît i-au arătat tatălui său ocupanții naziști în timpul ultimului război? Fiindcă profesorul Mesonier, ca și fiul său, era democrat convins, fiindcă era în posesia unor documente care distrăgeau teoriile reacționare ale inegalității între popoare, rasismului și colonialismului. Profesorul Mesonier a murit, avînd grijă însă să trimită la timp importantul său studiu antropologic spre a apărea în Uniunea Sovietică — țară a frăției între popoare, luptătoare neobosită împotriva colonialismului. Așa după cum profesorul a demascat barbaria ideilor hitleriste, fiul său a atacat prin presă renăscerea Germaniei federale, modul de viață american distrugător al sufletelor tineri. Nu e de mirare că Hans Mesonier și-a atras dușmănia acelor forțe care vor să facă din tineretul țărilor occidentale carne oarbă de tun într-un nou război. Romanul relevă în încheiere lupta hotărîtă a oamenilor cinstiți din Apus împotriva așiftătorilor la război.

Forța romanului lui Dombrovski constă în adîncimea sondajului în sufletele personajelor, în înțelegerea lor pînă în cel mai ascuns colțisor. Cît de integri apar, prin comportarea lor, asemenea eroi ca profesorul Mesonier, savant de mare probitate științifică, însuflețit de înalte idealuri umane, ca luptătorii din rezistență Kurt și Karl Voitzik și cît de profund dușmănoși față de om se dovedesc a fi indivizi ca fascistii Gardner și Kurtzer, ca ziaristul oportunist Lannet! Iată o lucrare literară care militează cu inteligență și finețe, cu artă și forță pentru ideile nobile ale egalității în drepturi a popoarelor, demonstrează puternic antiumanismul dușmanilor păcii și destinderii internaționale. Este o lectură plăcută și utilă pentru tînărul cititor.

B. ENUȚU

* „Maimuța vine să-și ia craniul” de I. Dombrovski, apărut în Editura pentru literatură universală.

Cadru din filmul sovietic „Pace primului venit”

PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE ● PE ECRANE

PACE NOULUI VENIT

Distinsă cu premiul pentru originalitate și spirit creator și cu cel al criticii italiene la Festivalul internațional al filmului de la Veneția — 1961, această nouă realizare a cineaștilor din U.R.S.S. se înscrie pe linia emoționantelor pelicule dedicate frumuseții morale a omului sovietic, pătruns de înalt umanism, de generozitate și căldură sufletească.

Este un poem cinematografic închinat victoriei vieții asupra morții. Patru oameni călătoresc într-o mașină pe front, în ultima zi a celui de-al doilea război mondial, spre un spital militar: locotenentul Ivlev, soldatul Iamșcikov, șoferul Rukavițin și Barbara, o femeie germană gata să nască. Împrejurările în care li situează acest dramatic drum scot în relief calitățile sufletești ale eroilor. Unul dintre ei moare, dar, o dată ajunși la destinație, glasul noului născut anunță triumful vieții.

Fiecare secvență are o mare expresivitate, fiecare amănunt este bogat în sensuri, dezvăluind ideile mari care stau la baza filmului. Creatorii (scenariul: Leonid Zorin, Aleksandr Alov, Vladimir Naumov; regia: Al. Alov, Vl. Naumov; în rolurile principale: Al. Demianenko, Stanislav Hitrov, Viktor Avdiușko, Liudmila Saporenko), urmând tradiția marii cinematografilor sovietice, au dat viață încă unei opere de valoare.

insula

Acest film japonez, realizat de Kaneto Shindo, a obținut Marele Premiu la Festivalul internațional al filmului de la Moscova — 1961.

El îți transmite într-un înalt grad sentimentul tăriei omului, acela al dragostei lui de viață, al încrederii în forța sa. Este închinat victoriei omului asupra naturii, muncii sale. Realizat doar prin plastica imaginii, nu conține nici un dialog sau comentariu. Numai muzică și efecte sonore. Realismul este subliniat și de maxima concentrare a mijloacelor de expresie. Sobrietatea jocului actorilor, tăcerea întreruptă doar de mugetul valurilor contribuie la transmiterea nemijlocită a simțirii eroilor: curajul lor, dragostea pentru pământul căruia li smulg hrana, lupta lor permanentă și tenace cu natura, în

condițiile vitregei orânduiri capitaliste, amărăciunile, oboseala, suferințele, dar și încrederea în viitor, optimismul.

Prezentînd „Insula” la Moscova, regizorul Kaneto Shindo, cunoscut deja printr-o altă remarcabilă realizare — „Copiii Hiroșimei” —, a declarat:

— Pentru că sînt născut într-o familie de țărani de pe coasta apuseană a Japoniei, am putut să cunosc munca istovitoare a părinților mei pe plantațiile de orez, sub soarele dogoritor al verii.

Regizorul sovietic Serghei Gherasimov și-a manifestat astfel admirația pentru acest film dedicat omului și muncii sale: „Este un imn al umanismului, dedicat celor ce creează bogățiile, luptînd contra capriciilor naturii. Shindo a arătat în esență adevărul vieții. Este un film realist și critic...”.

TINERI ARTIȘTI PE ESTRADELE DE CONCERT ALE CAPITALEI

Nu de multe ori vechea sală a Ateneului a cunoscut ropote de aplauze atât de vii și calde ca acelea care au răsplătit într-un recent concert al Filarmonicii bucureștene arta a doi dintre cei mai talentați reprezentanți ai tinerei generații de muzicieni: baritonul Dan Iordăchescu și dirijorul Paul Popescu.

Mulți alți tineri artiști au cucerit în primele luni ale actualei stagiuni muzicale dragostea și prețuirea publicului.

Apărînd ca solist al unui concert al Filarmonicii, Mircea Opreanu, unul dintre cei mai talentați membri ai orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu”, ne-a dăruit o excelentă interpretare a cunoscutului Poem pentru vioară și orchestră al lui Ernest Chausson.

Captivanta povestire muzicală a poemului, plină de avînt în unele pasaje, cu pagini de lirism profund răscolitor, a fost dezvăluită cu sensibilitate și multă înțelegere a ideilor lucrării.

Pe estrada Ateneului, sub bagheta dirijorului Robert Satanowsky din R. P. Polonă, Teodor Paraschivescu, student al conservatorului bucureștean, a demonstrat o profundă înțelegere a stilului beethovenian, pătrunzînd și redînd fiecare detaliu al tumultuoasei partituri a Concertului nr. 3.

Interesantă și plină de semnificații a fost apariția în fruntea Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii a tînărului dirijor craiovean Theodor Costin. Excepționala realizare a Capriciului spaniol de Rimski-Korsakov, acompaniamentul discret al Concertului pentru violoncel de Saint-Saens (avînd drept solist un reputat tînăr violoncelist — Vladimir Orlov), integrarea într-un concert simfonic a unei lucrări ce reprezintă o piesă de rezistență chiar și pentru marii maeștri ai baghetei — Variațiunile și Fuga de Max Reger pe o temă de Mozart — au demonstrat o temeinică experiență dirijorală.

În sfîrșit, adăugați la acestea succesul obținut în fruntea Filarmonicii bucureștene de Mircea Cristescu în interpretarea Concertului pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu și a dificilei partituri a suitei „Pasărea de foc” de Igor Stravinski, frumoasele calități vocale reliefate de cîntăreața Elena Popa Rădulescu într-un principal rol al operei „Năpasta” de Sabin Drăgoi (a cărei premieră a avut loc recent pe scena Teatrului de operă și balet), suitea de realizări ale studenților din ultimii ani ai Conservatorului „Ciprian Porumbescu” în atît de promiștoarele producții ale studioului lor de creație, interesanta primă audiere dăruită ascultătorilor radioului prin strădaniile a patru tineri pianisti (Liana Șerbescu, Ștefan Niculescu, Alexandru Hrisanide, Alexandru Șumski) a Concertului în la minor pentru 4 pianе și orchestră de I.S. Bach și ne vom completa imaginea rolului din ce în ce mai important pe care tinerii noștri artiști îl au pe estradele de concert ale capitalei noastre.

...În urmă cu cîteva luni, în acele neuite zile ale celui de-al II-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu”, cînd timp de cîteva săptămîni Bucureștiul a fost capitala muzicală a lumii, locul în care s-au adunat reprezentanți de frunte ai artei contemporane, au fost rostite deseori cuvinte de prețuire pentru tînăra generație de artiști din R.P. Romînă. Soliștii, tinerii dirijori care au apărut pe estradele de concert ale capitalei în lunile din urmă demonstrează din plin valabilitatea acestor prețuiri, remarcabila valoare a tinerilor artiști romîni care, datorită condițiilor deosebite create de regimul democrat-popular, au posibilitatea să devină demni continuatori ai marilor tradiții ale artei interpretative muzicale romînești.

I. SAVA

Un teatru al tinereții pasionate

Atențiune, începe spectacolul!

Se aud bătăile gongului... La al treilea semnal în sală se sting luminile, iar zumzetul încetează. Cortina se deschide lent. Astă-seară se joacă „Peste 20 de ani”, poem dramatic de scriitorul sovietic M. Svetlov. Scena ne poartă în anii războiului civil. Ne sînt dezvăluite frînturi din lupta unui grup de comsomoliști care se alătură Armatei Roșii împotriva hoardelor albe. Comsomoliștii din grup, atît de deosebiți ca firi și caractere, organizează un cerc dramatic. Sub acest paravan ei editează o revistă ilegală. Aceasta comportă riscuri, pericole. Încununarea firească a activității lor o constituie luarea armelor în mîini, lupta în rîndul Gărzilor Roșii. Ei își trăiesc tinerețea eroică în gesturi simple, pline de puritate. Și uneori patetice. Actorii transmit spectatorilor un fior de romantism revoluționar. Replicile sînt spuse cu avînt, cu convingere lăuntrică. Tinerii anului 1919 luptă pentru puterea sovietică, trăiesc cu inima fierbinte, se zbuicîmă, cîntă, fac versuri, visează...

„Peste 20 de ani... ce va fi peste 20 de ani?”

„Iar cînd socialismul va fi realizat cu adevărat, va fi ca și cum am fi trăit 1 000 de ani” — spun cei de pe scenă.

Un glas de lîngă mine șoptește încet: „Dunea lucrează cu mine la uzină...”

Fără să vrea, tînăra spectatoare de lîngă mine a răspuns unei întrebări pe care mi-am pus-o eu înșămi în gînd: cine sînt acești actori? La sfîrșitul spectacolului m-am grăbit spre culise. Am ajuns prea devreme. Aplauzele încă nu au conținut. La întrebarea mea cine sînt tinerii din distribuție, directorul clubului Uzinelor „Republica” îmi răspunde arătîndu-mi o foaie de ziar: „Viața uzinei”, o ediție specială cu prilejul primului spectacol al Teatrului popular de pe lîngă acest club. Citesc lista interpreților din „Peste 20 de ani”: Constantin Enea — electrician, Victor Murguș — șofer mecanic, Emil Nichitov — tehnician, Ana Alexe — muncitoare, Steliana Matache — normatoare. Iată deci actorii: muncitori, elevi, tehnicieni, un merceolog, o dactilografă. Salăriați la Uzinele „Republica”, „23 August”, Fabrica de cabluri, Întreprinderea de utilaj-transport...

Primul teatru popular din București a fost înființat aici în luna iunie anul trecut, sub patronajul Teatrului pentru copii și tineret. Cei 34 de tineri, care formează azi colectivul de actori, au fost selecționați din echipele de teatru și brigăzile de agitație ale uzinelor din raion, de la casa de cultură a tineretului, pe baza unor criterii de aptitudini, pasiune și... seriozitate. Ultimul, seriozitatea, reprezintă un factor important în viața teatrului popular.

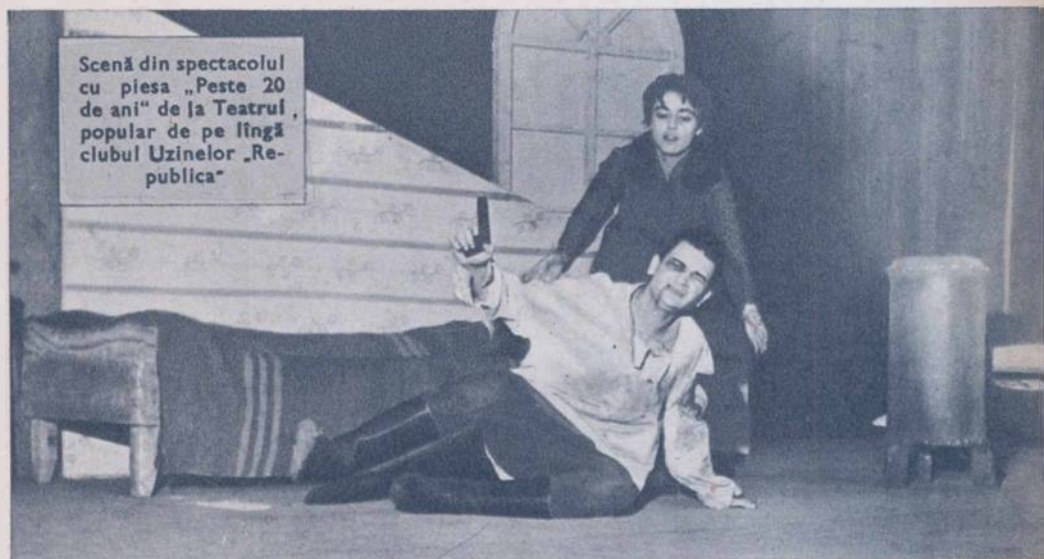
— Trebuie să asigurăm o comportare și o disciplină exemplare, intervine regizorul Marius Popescu. Aceste probleme le discutăm de fapt în ședințele de lucru.

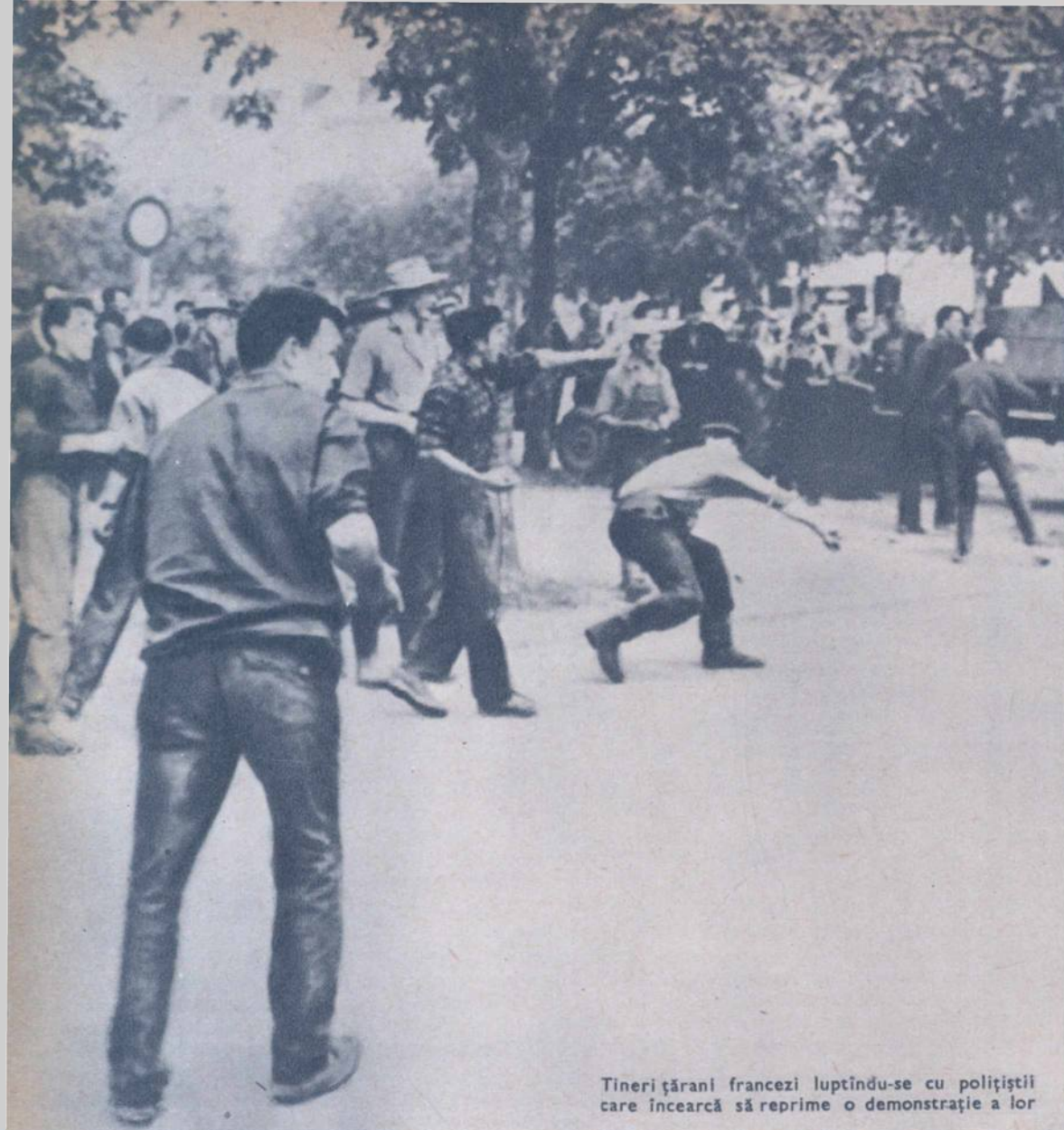
Cu „Peste 20 de ani”, de la premieră pînă acum, au dat peste 25 de spectacole, iar în acest an și-au propus patru premiere, printre care: „Singur printre dușmani” de Iuri Dold-Mihailik, „Băieții veseli” de H. Nicolaide și o altă piesă romînească ce se află în discuție. În planurile de viitor ale teatrului mai figurează un schimb de experiență prin spectacole cu Teatrul popular de la „Grivița Roșie”, un curs sistematic de dicțiune, mișcare scenică și mimică cu concursul profesorilor de la Institutul de teatru. Se dă bătălia pentru măiestria scenică, și în vederea acesteia, în planul de perspectivă, există și o... scenă rulantă.

„Măiestrie scenică”, „machiaj”, „dicțiune”—toate aceste noțiuni au devenit familiare tinerilor din acest teatru. Cît de semnificativă este noua formă de afirmare a talentelor din rîndul oamenilor muncii! Teatrul popular, un teatru al celor tineri care muncesc în uzină sau fabrică, ori învață pe băncile școlii, care vin pe scenă și joacă pentru tovarășii lor din uzină sau secție. De la înălțimea rampei ei transmit idei înaintate și sentimente înălțătoare.

Masele muncitoare, tineretul participă efectiv, nemijlocit la creația de valori culturale. Iată sensul acestui nou fenomen de cultură. În poemul dramatic „Peste 20 de ani”, fiecare interpret pune ceva din viața lui, din visurile lui, ceva din sufletul lui. Asemenea lui Kolea, Sașka, Tosea sau Valea, fiecare dintre ei, la locul de muncă, luptă pentru triumful vieții noi.

MARIA TERNER

Tineri țărani francezi luptându-se cu polițiștii care încearcă să reprime o demonstrație a lor

ORGANIZATIILE MEMBRE ale F.M.T.D.

„UNGDOMSFORENINGEN AF 1951“

D A N E M A R C A

Organizația de tineret daneză „Ungdomsforeningen af 1951“, organizație membră a F.M.T.D., a fost creată în 1951, în scopul sprijinirii revendicărilor tineretului pentru îmbunătățirea condițiilor de educație și învățămînt, pentru organizarea vacanțelor, precum și în acela de a dezvolta interesul tineretului pentru cultura daneză și străină, de a cultiva dragostea sa pentru dansuri și cîntece. Mobilul acesta de a răspîndi cunoștințele culturale se împletește cu acela de a face cunoscute realizările celorlalte popoare, pentru a contribui astfel la dezvoltarea contactelor și înțelegerii reciproce pe plan internațional.

Pentru realizarea acestor scopuri, organizația activează prin diferite forme: conferințe, manifestări dedicate unor evenimente culturale, concerte, călătorii de studiu, excursii. Centrul, nucleul acestei organizații, este grupul său cultural, denumit „Ansamblul tineretului din Copenhaga“. El este alcătuit dintr-un cor, dintr-o formație de dansuri, iar acum pregătește crearea unei orchestre. Membrii ansamblului sînt artiști amatori — tineri muncitori, funcționari, ucenici etc.

În momentul de față, ansamblul dispune de un autobuz pentru turnee, de costume etc. El a participat în mai multe rînduri la programele de radio și televiziune. Pe lîngă numeroasele concerte date în Danemarca, „Ungdomsforeningen af 1951“ a organizat spectacole în Olanda și în R.P. Polonă în 1955, în Franța în 1956, în R.D. Germană în 1957, la Wales în Anglia — 1958, la Expoziția mondială de la Bruxelles în 1958, în Republica Socialistă Cehoslovacă și Austria în 1959 și la Săptămîna Mării Baltice în R.D. Germană în 1960.

În octombrie 1961, organizația de tineret „Ungdomsforeningen af 1951“ și „Ansamblul tineretului din Copenhaga“ și-au sărbătorit aniversarea a zece ani de la înființare.

A DOUĂZECEA ANIVERSARE A „LIGII TINERETULUI EUREKA“ DIN AUSTRALIA

L

ia de 4 decembrie marchează în istoria Australiei un eveniment deosebit. La această dată, în anul 1854, minerii din Eureka (colonie din regiunile minelor de aur din Victoria) au luat armele în mână pornind la luptă pentru democrație, împotriva colonialiștilor britanici.

La această dată, în anul 1941, a luat ființă în Australia o nouă organizație de tineret. Tinerii au hotărât să denumească noua lor organizație „Liga tineretului Eureka“, conținând în felul acesta tradiția de luptă a clasei muncitoare, pe care o simbolizează data de 4 decembrie 1854.

Anul 1941 a fost un an greu pentru mișcarea muncitorească din Australia. Partidul comunist a fost interzis, precum și organizațiile progresiste ale tineretului — aceasta din cauză că se opuneau războiului declanșat de fascismul german în Europa. Poporul era însă hotărât să lupte împotriva guvernului de pe atunci, în frunte cu Menzies, binecunoscut și astăzi, care proiecta să predea toată partea de nord a Australiei în mâinile fasciștilor japonezi.

Pe atunci, problema principală pentru Liga tineretului, nou creată, a fost lupta împotriva războiului în general și a fascismului în special.

În cursul acelor ani, împreună cu alte organizații, liga a acționat în grupările oficiale ale tineretului. Dar chiar înainte de sfârșitul războiului, organizații reacționare au organizat atacuri împotriva ligii. În 1950, în toiul războiului rece, liga s-a văzut obligată să părăsească toate grupările de tineret oficial recunoscute.

Nu a existat niciodată în istoria organizației noastre o perioadă în care să fim cruțați

de atacurile forțelor reacționare. În 1943, când țelul principal al politicii Ligii tineretului era lupta împotriva fascismului, huliștii organizați în grupuri atacau pe membri ai ligii, precum și sediile noastre. Totuși liga a continuat să acționeze, luptând pentru drepturile tineretului, menținând relații prietenești cu mai multe cluburi sportive și organizații de tineret, precum și cu grupările patronate de biserică.

Noi lărgim tot mai mult colaborarea cu sindicatele. În 1960, consiliul australian al sindicatelor a adoptat pentru prima dată un program de acțiune în rindurile tineretului, program care prevede dezvoltarea în viitor a activității tinerilor muncitori încadrați în sindicate.

Un eveniment de o importanță deosebită pentru tineretul lumii l-a constituit crearea în 1945 a Federației Mondiale a Tineretului Democrat. La conferința de constituire a F.M.T.D., delegatul „Ligii tineretului Eureka“ a fost ales în secretariat. Activitatea F.M.T.D. are o imensă importanță pentru Australia. Participând la festivalurile mondiale ale tineretului, mișcarea noastră de tineret a adus o vie contribuție la dezbaterile problemelor păcii, prieteniei, colaborării și înțelegerii internaționale, alături de alte organizații ale tineretului australian.

Una dintre preocupările principale ale ligii este lupta tineretului pentru pace. Printre cele mai importante campanii organizate de „Liga tineretului Eureka“ se pot cita: manifestațiile de solidaritate cu lupta poporului indonezian pentru independență din deceniul 1940—1950, carnavalul tineretului pentru pace și prietenie din 1952, care, în ciuda provocărilor și intimidărilor guvernului, a reunit mai multe mii de tineri australieni luptători pentru pace, manifestații puternice care au avut loc în 1960

împotriva discriminării rasiale din Africa de Sud.

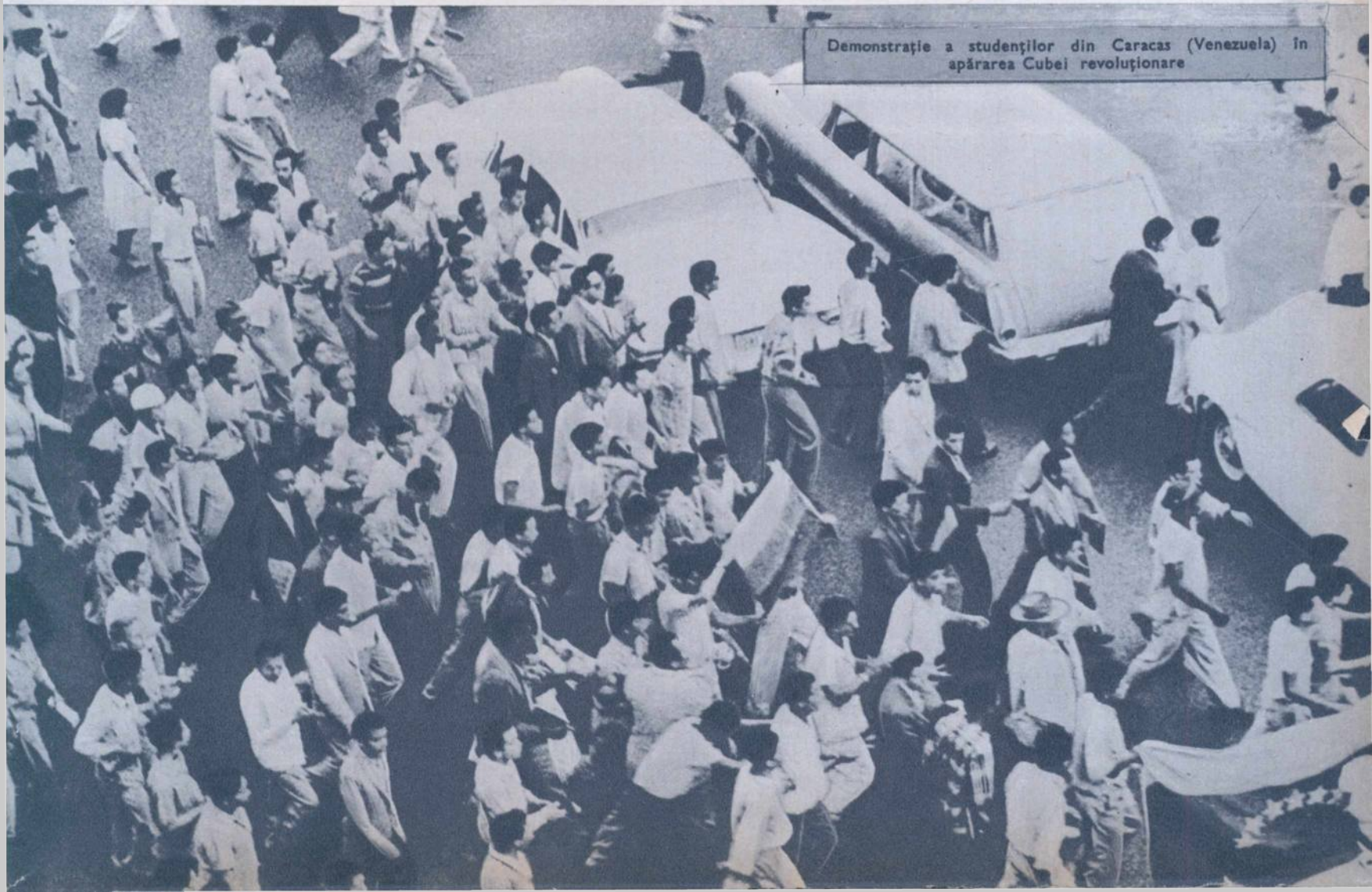
Vizita în Australia, la sfârșitul anului 1960, a primei delegații a tineretului sovietic a constituit un nou succes al luptei tineretului australian pentru pace și prietenie.

Liga s-a preocupat totdeauna de educarea tineretului în spiritul luptei împotriva ideilor fasciste. Ea înfierează politica așa-zisei „Australii albe“, pe care încearcă să o promoveze guvernul Australiei prin acțiuni colonialiste desfășurate în regiunea Papua și alte teritorii. Un alt aspect al activităților ligii este și acela al luptei împotriva tratamentului umilitor aplicat oamenilor care nu sînt de origine australiană.

Activitatea „Ligii tineretului Eureka“ îmbracă diverse forme. Astfel, în programele periodice ale organizației noastre figurează organizarea meciurilor de baschet, fotbal, în cadrul asociațiilor sportive oficiale; ne ocupăm de echipele de gimnastică și de judo care participă la competițiile naționale din cadrul campionatelor și care de multe ori obțin succese frumoase. De asemenea, organizăm cursuri serale care se bucură de mare popularitate, baluri, seri de dans, picnicuri și o serie întreagă de alte activități de interes local.

Acum 10 ani liga a creat o organizație pentru copiii oamenilor muncii. Grupind laolaltă copiii, liga acționează pentru combaterea influenței moralei putrede burgheze.

Istoria ligii noastre este în momentul de față bogată în experiențe. Nu se mai poate spune că sîntem o organizație prea tîndră. Bogatele învățăminte trase de pe urma experienței noastre ne conduc pe drumul cel bun. Noi putem astăzi să dobîndim forțe tot mai importante, putem să conducem tineretul mereu mai departe, înainte, în lupta pentru o viață mai bună, pentru pace.

Demonstrație a studenților din Caracas (Venezuela) în apărarea Cubei revoluționare

PRINTRE SPORTIVII MAROCANI

N

u de mult, cunoscuta echipă bucureșteană de rugbi „Grivița Roșie” a susținut primul meci din cadrul semifinalelor „Cupei campionilor europeni” cu campioana Marocului,

A.S.P.T.T. Rabat. Partida a avut loc la Rabat, urmînd ca returul să se dispute la București.

L-am rugat pe tovarășul Romulus Popescu, secretar general al Federației romîne de rugbi, care a condus echipa în deplasarea sa în Maroc, să ne împărtășească impresii din această călătorie.

— Călătoria spre Maroc am început-o într-un confortabil avion I.L. 18 al T.A.R.O.M. care deservește ruta București-Paris. O noapte petrecută la Paris și ne-am continuat drumul spre Casablanca, marele oraș comercial al Marocului. În această parte a ei, călătoria n-a mai fost atît de comodă, întrucît avionul „Constellation”, deși se intitula „Super”, producea un zgomot asurzitor care, firește, ne-a cam oboșit...

Seara am sosit la Casablanca. O primire frumoasă, prietenească ne-au făcut pe aeroport reprezentanții ai forurilor sportive, numeroși ziariști, sportivi. După ce am lăsat bagajele la hotelul „Washington”, unul dintre marile hoteluri din Casablanca, am fost invitații președintelui Federației marocane de rugbi. Aci n-am zăbovit prea mult. Oboșiți de drum, am cerut scuze gazdelor noastre și ne-am retras să ne culcăm. Mai ales că a doua zi ne aștepta o nouă deplasare, spre Rabat, unde urma să susținem meciul cu rugbiștii marocani.

Între Casablanca și Rabat am mers cu trenul. Minunată călătorie. Linia ferată străbate regiuni pitorești: într-o parte apele Oceanului Atlantic, în cealaltă livezi de pomi fructiferi specifici ținuturilor calde — lămți, portocali, mandarinii. Prin intermediul ghidului ne completăm cunoștințele despre Maroc, despre cele două mari orașe marocane — Casablanca și Rabat.

Marocul — pînă în 1956 sub jugul colonial — este acum un stat suveran, independent. El dispune de uriașe bogății minerale, printre care cărbune, petrol, fier și felurite minereuri. Numărul locuitorilor este de 11 milioane. Marocanii sînt de trei naționalități — maură, berberă și beduină — lesne de deosebit, după culoarea pielii: maurii sînt „măslinii”, berberii — albi, iar beduinii au pielea neagră. Țărmurile dinspre apus sînt scaldate de apele Oceanului Atlantic. Cele dinspre nord — de Marea Mediterană. Și cum la sud se află și „cuptorul” Saharei, este lesne de închipuit ce fel de climă are Marocul. O climă dulce în tot timpul anului. Cea mai friguroasă lună a anului este luna decembrie. Fiind acolo

Un aspect din timpul meciului de rugbi dintre echipa bucureșteană „Grivița Roșie” și campioana Marocului — A.S.P.T.T. Rabat

în decembrie, ne-am putut da seama cît de aspră este „iarna” în Maroc. Temperatura n-a scăzut sub 20-25 de grade, fapt care face ca localnicii obișnuiți cu călduri mari să umble îmbrăcați cu... pardesie. Noi însă mergeam cel mult cu balonzaide. În general, doar în haine.

Casablanca. Centru comercial. Locuitori: 650.000. I se spune orașul ciupercă. De ce? N-am putut afla. Contrastul este vizibil la tot pasul. Uriașe blocuri moderne, aparținînd europenilor, și de jur împrejurul orașului cartiere triste, cu cocioabe pe care un vînt ceva mai puternic le-ar culca la pămînt.

Rabatul — cu mai puțini locuitori decît Casablanca (circa 450.000) — este centrul administrativ al Marocului. Aci își au sediul marea majoritate a instituțiilor de stat. Tot la Rabat își are reședința, pentru aproape întreg anul, regele Marocului, Hassan al II-lea. Nici la Rabat nu lipsesc străzile înguste (cît poate trece o singură mașină), casele mici, înghesuie, al căror acoperiș — ușor de-l zboară vîntul — este făcut din tabla cutiilor de conserve. Multe cartiere marocane pe care le-am vizitat poartă pecetea a ceea ce înseamnă colonialismul...

Marocanii cu care am venit în contact — atît rugbiștii de la A.S.P.T.T., cît și „omul de pe stradă” — ne-au arătat o caldă prietenie. Deseori sportivi noștri au fost așteptați în holul hotelului de tineri marocani care se ofereau să ne însoțească prin oraș, ne întrebau despre realitățile din țara noastră, despre rugbiul nostru și despre cîte și mai cîte. Am avut ocazia să cunoaștem obiceiurile, muzica, dansurile marocane. La Rabat, de exemplu, la masa prietenească ce a avut loc după meci, am ascultat un recital de cîntece și dansuri populare marocane. La Casablanca, după meciul amical cu selecționata

orașului, am fost invitați la o masă marocană. Ritualul este pe cît de simplu pe atît de interesant (cel puțin pentru noi). Așezați pe taburete joase, în jurul unei mese întinse, comesenii își așază pe genunchi un ștergar mare și... încep să mănînce. La masă s-a servit carne de pasăre pregătită într-un fel anume. Fiecare s-a servit cu mîna, întrucît tacîmurile nu se obișnuiesc în asemenea ocazii. Drept băutură — doar apă. În încheierea mesei am fost serviți cu obișnuitul ceai de izmă pe care marocanii îl preferă în toate ocaziile.

Impresii de neuitat ne-a lăsat apoi vizita făcută la expoziția Dayal — o expoziție cu caracter horticol, amenajată în curtea unui vechi palat, chiar pe țărmul Atlanticului. La Casablanca ne-am plimbat prin port, am fost la grădina zoologică. Am vizitat, de asemenea, redacția și tipografia ziarului „Micul marocan”, care apare în limba franceză. În privința limbii vorbite, ni s-a explicat că, în general, în părțile de răsărit și apus ale Marocului se vorbește limba arabă. În interiorul țării și spre sud este zona de limbă berberă. Administrația de stat folosește de regulă limba franceză, care are încă o destul de largă circulație, în primul rînd în marile orașe.

Am văzut lucruri interesante, de care ne vom aminti întotdeauna. Rugbiștii noștri s-au fotografiat în dese rînduri alături de tineri marocani, care s-au atașat prietenește grupului nostru. În albumele noastre de fotografii și-au făcut loc aceste imagini din călătoria în Maroc.

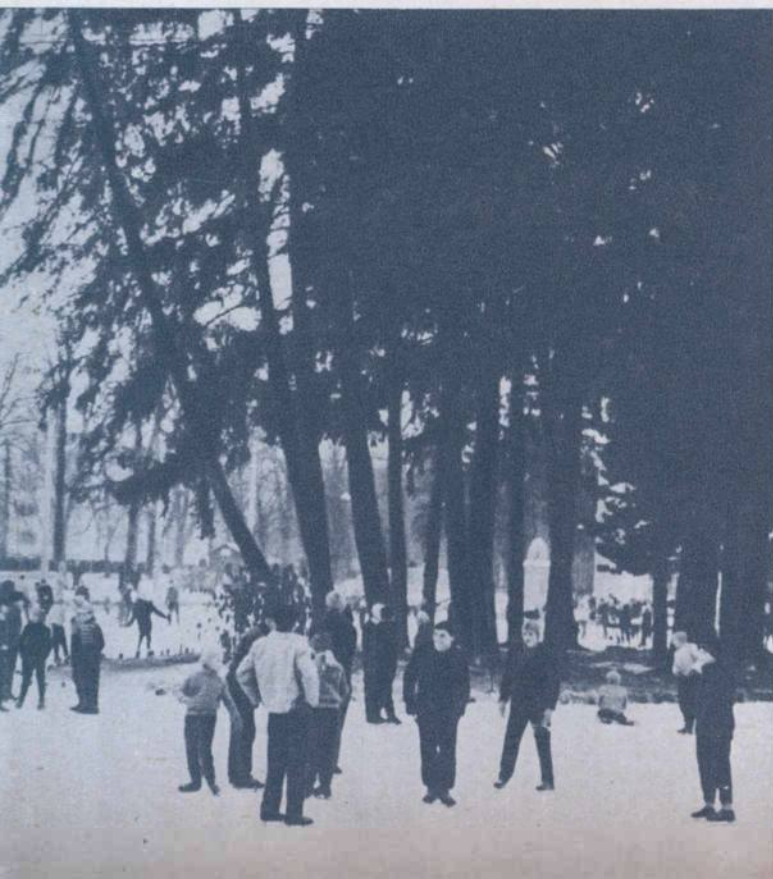
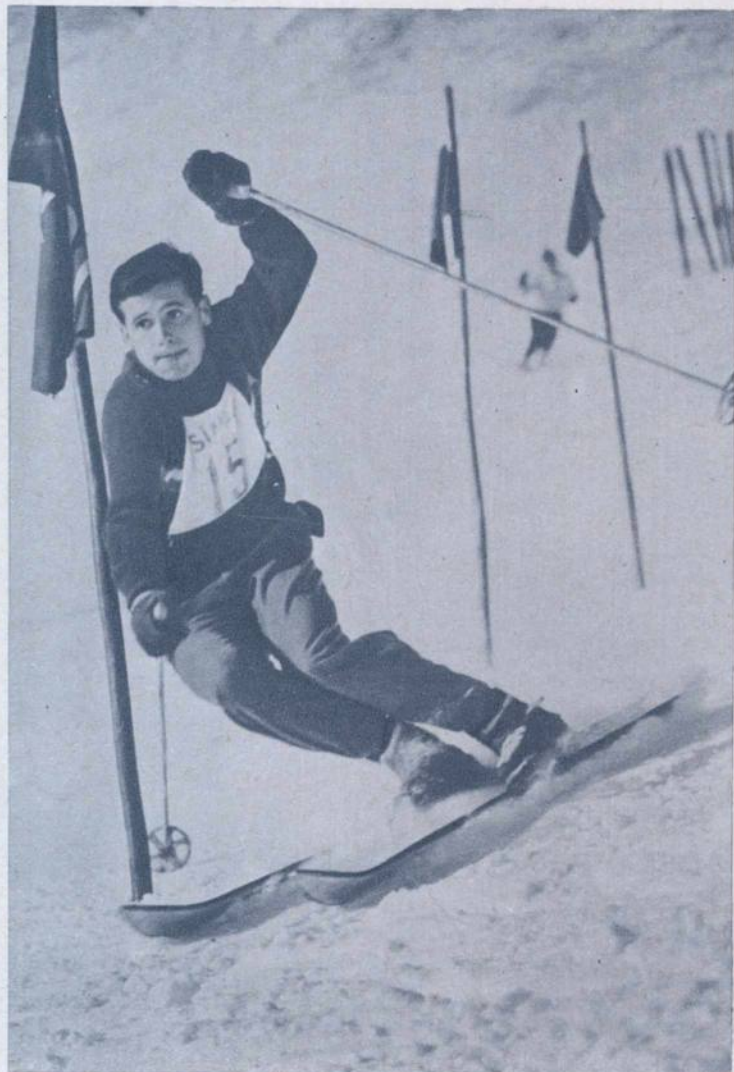
La plecare ne-am luat rămas bun de la toți cei pe care i-am cunoscut. Pe unii dintre ei — pe rugbiștii de la A.S.P.T.T. Rabat — îi vom revedea în curînd, de data aceasta ca oaspeți ai noștri, la București.

de sezon

Cornel Tăbăraș este unul dintre cei mai talentați schiori ai țării noastre. Probe preferate: slalomul și coborîrea. Iată-l în fotografie în timpul unei întreceri de slalom-special

Pe patinoarul natural din Cluj

Fotbaliștii sovietici vor susține în acest an — înainte și după turneul final al Campionatului mondial din Chile — peste 150 de meciuri internaționale în țară și peste hotare. Reprezentativa U.R.S.S., de pildă, va juca la Stockholm cu Suedia (18 aprilie), la Moscova cu Uruguay (27 aprilie), la Budapesta cu R.P. Ungară — echipe B (3 mai), la Roma cu Italia (19 septembrie).

★

Apreciind din ce în ce mai mult ciclismul din țările socialiste, organizatorii Turului ciclist al Angliei au invitat la ediția 1962 a acestei competiții — pentru prima dată în istoria sa — sportivi din U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Polonă, R.S. Cehoslovacă. La Turul Angliei mai participă cicliștii din Franța, Danemarca, Belgia, Olanda și din alte țări.

★

În prezent, aproape 50 000 de persoane practică în Uniunea Sovietică sportul numit badminton. De curând s-a constituit la Moscova Federația de specialitate. Badmintonul este larg răspândit mai ales în cadrul asociațiilor sportive „Burevestnik”, „Spartak”, „Trud” din Moscova și Leningrad, precum și în Republicile Sovietice Socialiste Kazahă, Tadjikă și Ucraineană.

★

Printre boxerii renumiți și cu o longevitate pugilistică deosebită se numără: olandezul Bev Van Klaveren (49 de ani), Daniel Mendoza (53 de ani), Kentucky Roseband (63 de ani). Toți aceștia nu mai activează în ring. Actualmente, boxerul cel mai „bătrîn” care își continuă activitatea — și nu fără succes — este negrul Archie Moore de 47 de ani, deținătorul censurii de campion al lumii la categoria semigrea.

★

Cursa păcii — cea mai mare competiție ciclistă mondială de amatori — își serbează anul acesta jubileul de 15 ani. Au fost invitate: U.R.S.S., R.P. Română, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, Anglia, Austria, Belgia, Danemarca, R.A.U., Finlanda, Franța, Olanda, Iugoslavia, Maroc, Norvegia, R.F. Germană, Suedia, Elveția, Italia, Tunisia, R.P. Polonă, R.S. Cehoslovacă și R.D. Germană.

★

În rândul celor mai buni 75 de halterofili din lume pe anul 1961 se află 46 din Uniunea Sovietică, 11 americani, 5 maghiari, 4 polonezi, 4 japonezi și câte unul din R.P. Chineză, Iran, Anglia, Italia, Finlanda.

16 recorduri mondiale din cele 28 înregistrate la Federația Internațională de haltere aparțin sportivilor sovietici.

★

Stațiunea maritimă „Nisipurile de Argint”, de lângă Varna (R.P. Bulgaria), va găzdui în acest an (15 septembrie—10 octombrie) unul dintre cele mai mari evenimente sportive ale anului — Olimpiada de șah. Se scontează pe participarea a peste 40 de țări.

★

Turul Franței pe 1962 — cunoscuta competiție ciclistă profesionistă — se va disputa între 24 iunie și 15 iulie. Startul se va da la Nancy. Sosirea — la Paris. Traseul are în total 4 173 km, distanța urmînd să fie parcursă în 22 de etape consecutive, fără nici o zi de odihnă (!). Ultima etapă (Nevers-Paris) va fi și cea mai lungă: 280 km.

★

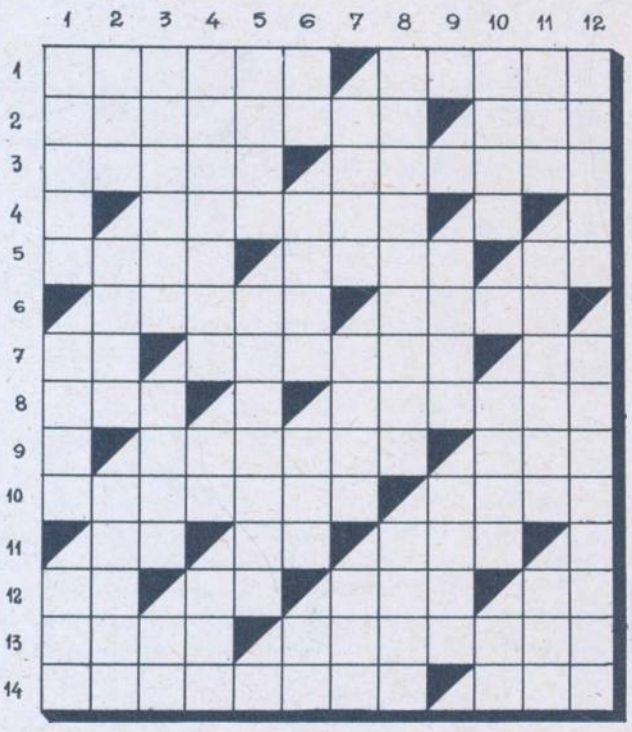
Atleții sovietici și americani s-au întîlnit pînă acum de trei ori în meciuri directe în 1958 și 1960 la Moscova și în 1959 la Philadelphia. Cea de-a patra întîlnire se va desfășura, conform înțelegerii dintre Federația de atletism a U.R.S.S. și Uniunea atletică amatoare a S.U.A., în orașul Palo Alto (California) în zilele de 21 și 22 iulie a.c.

JOCURILOR DISTRACTIVE

Cinci scaune

PE TEME ECONOMICE

Intr-o încăpere de formă pătrată se găsesc cinci scaune. Arătați cum se pot aranja aceste scaune pe lângă pereții încăperii, în așa fel ca la fiecare perete să existe câte două scaune.

ORIZONTAL: 1) Aici se construiește gigantul siderurgiei noastre, cel mai important obiectiv industrial din perioada 1960—1970 — Regiune din Moldova care cunoaște în anii puterii populare un mare avânt industrial; 2) Produs al marelui combinat a cărui capacitate va fi de circa 50 000 de tone anual, începând din 1965, și care se construiește pe baza rezervelor de bauxită — Simț; 3) Autorul cîntecelor „Noi din ape-am strîns lumină” și „Soarele prieteniei” — Aici, în cadrul Complexului petrochimic Borzești, se înalță un combinat de cauciuc sintetic, folosindu-se gazele petrolifere; 4) Ca o construcție obișnuită a zilelor noastre...; 5) Tîrg în Maramureș — Unul dintre orașele patriei în care pulsează astăzi o bogată viață economică — În Suceava! 6) Metalul cu largă utilizări în tehnica viitorului — Este tot mai îndestulat și fericit pentru oamenii muncii din patria noastră; 7) În pace! — Produse ale Uzinei „Electronica” (sing.) — Mihai Beniuc, autorul volumului de versuri „Materia și visele”; 8) Afluent al Dunării — Și în acest oraș se ridică o nouă centrală electrică; 9) Petice de verdeață printre blocuri (fig.) — La mulți...! 10) Mărețe realizări în îndeplinirea planului pe 1961, sincere urări pentru planul pe anul care a început! — Pronume; 11) În Reșița! — Și în Chișinău! — Zece sute; 12) Parte din energie! — Nu ducl lipsă de nimic — Jumătate dintr-un sistem — Ochi de lanț; 13) Specie de grâu care se cultivă în regiunile muntoase — Un loc de manifestare a avîntului în muncă al brigăzilor utemiste; 14) Obiectiv principal în întrecerea socialistă — Dinsele.

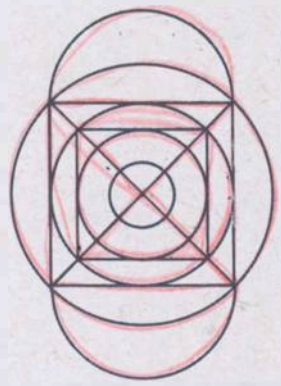
VERTICAL: 1) Ferăstrău mecanic — Combustibil necesar în metalurgie, industria chimică etc. — Aduc o viață nouă, fericită, în lumea satului nostru; 2) Nume turcesc — Produsul cheie al industriei grele — A înzestra o fabrică cu tot utilajul necesar procesului de producție; 3) Se aprind în tot mai multe sate de pe întinsul patriei — Copil (mold.) — Aluminiu; 4) Tergiversată — În muncă! — În acest loc; 5) Riu în nordul țării care curge mai mult pe teritoriul R. P. Ungare — Munți în care se fac lucrări de prospecțiuni și explorare pentru noi zăcăminte aurifere; 6) Textilă — Materie primă în producția de tricotațe — La intrarea în bloc (pl.) — Posesiv; 7) Nimic — Rotițe sau cilindri rotativi — Seamănă tot mai mult cu orașul! 8) Prosperitatea oamenilor muncii, realizare a regimului nostru — Locuri de muncă în bazinele carbonifere; 9) Întreprinderi regionale de transporturi auto — Acest; 10) Construcții pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii — Plăci de piatră sau marmură folosite în construcții — Cămașă; 11) Începe automatizarea ... — Produs al Fabricilor de la Fieni, Turda, Bicăz și Medgidia — Sîrguință, rîvnă la muncă; 12) Întreprinderi industriale de mari proporții — Important centru industrial din nordul țării (2 cuv.).

Baloane

Sînt 19 baloane. Pe fiecare se află pictată câte o literă din titlurile a trei producții cinematografice românești. Puteți afla despre ce filme este vorba? Un amănunt: pe 7 baloane, fiind întoarse, nu se vede nici o literă... Dar aceasta nu poate fi o piedică serioasă în calea rezolvării!

Simplu!

Porniți din oricare colț exterior, parcurgeți toate liniile din desen și reveniți de unde ați plecat. O condiție însă: pe o linie se poate trece numai o singură dată!

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

CÎNTAREA TINEREȚII

ORIZONTAL: 1) Radu Paladi; 2) Odă tinereții; 3) Mon — Naum — Ene; 4) Alge — Ap — Ar; 5) Nea — Meitus; 6) Es — Ai — Băiat; 7) Culcuș — Slif; 8) Geniu — Eroină; 9) Ana — Tenor — Ed; 10) Lt — Tic — Miere; 11) Aida — Oda — See; 12) Mihai — Nativ.

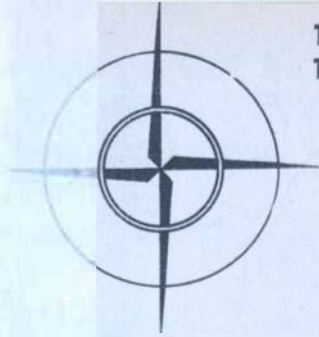
VERTICAL: 1) Romane — Galan; 2) Adolescenți; 3) Danga — Una — Dm; 4) Ut — Ali — Tăi; 5) Pin — Micuți; 6) Anale — Ecou; 7) Leu — Ibsen; 8) Armata — Roman; 9) De — Pușori; 10) Ițe — Săli — Est; 11) Ina — Tinerei; 12) Vieru — Fadeev.

CRİPTOGRAMĂ

„Un om și un frate” — Eugen Frunză

ÎN SILABE

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie — Helsinki — Iulie

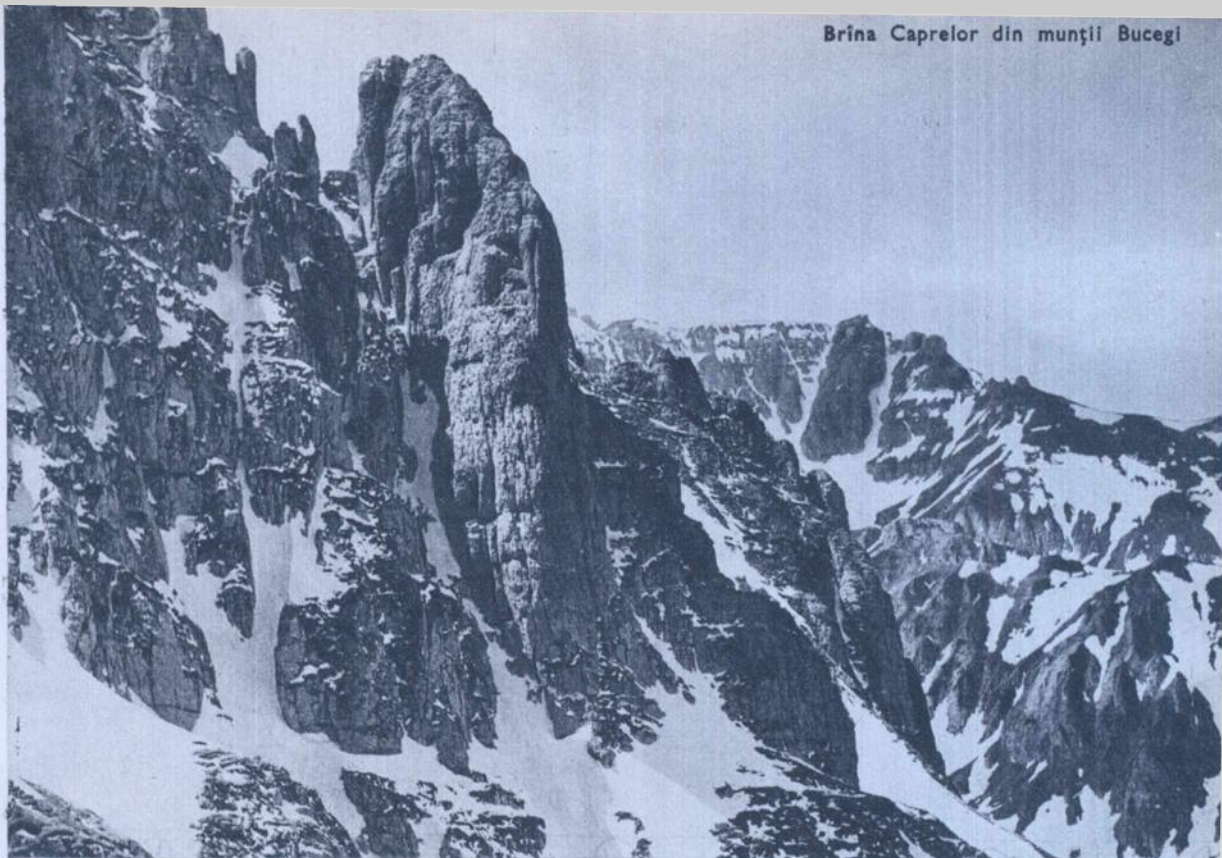
IARNA *în* POSTĂVAR

Sunt tot mai puțini cei care să nu fi ascuțit de masivul Postăvarul. În ce-i privește pe turiștii care s-au abătut în drumul lor și pe la cabanele din pitorescul masiv, aceștia sînt mereu mai numeroși. Și e firesc. Postăvarul, al cărui vîrf, cu același nume, are 1 804 m înălțime, poate fi cucerit atît vara cît și iarna. Din aproape 20 de trasee ce-l străbat, majoritatea pornesc din Brașov. De altfel, pornind de aici, drumulețul are nu numai un drum mai ușor, dar și prilejul de a ajunge în minunata Poiană a Brașovului — acum, iarna, centrul activității schiorilor din țara noastră.

Din Brașov la Poiană, șoseaua este carsabilă. La „bordul“ unor auto-buze care circulă pornind din Piața Frîndului se poate ajunge sus — în Poiană — în circa 30 de minute. Pe jos, drumul durează cam o oră și jumătate (dacă se urmează șoseaua carsabilă) sau circa 3 ore pe traseul marcat cu „triunghi galben“, ce pornește de la Livada Poștei și trece pe la Stejeriș (745 m) și Poiana Mare (904 m). Poiana Brașovului, cu numeroasele ei vile și cabane, invită parcă pe drumeți la o pauză de cîteva ore sau chiar de cîteva zile. Dar, propunîndu-și să atingă înălțimile Postăvarului, excursionistul își va continua drumul mai departe. Va avea și acum de ales: pe jos sau... pe sus. Pe jos, traseul marcat cu „cruce roșie“ trece prin locul denumit Prăpastia Lupului, apoi prin poiana Cristian (1 420 m) și ajunge la cabana Postăvar, așezată ceva mai sus — la 1 585 m. Urmînd acest drum, se poate ajunge la Postăvar în aproximativ o oră și jumătate. Celor ce vor să ajungă la cabana „Cristianul Mare“ (1 690 m) sau mai departe la Vîrful Postăvarul (1 804 m) li se recomandă să continue ascensiunea urmînd marcajul „bandă roșie“.

Un traseu direct este cel cu semnul „bandă galbenă“ (Pietrele lui Solomon, Poiana Nisipului, Poiana Brîncă [1 082 m], Drester [1 240 m], Pantoflu Ruiu, cabana „Cristianul Mare“). Poate fi parcurs la urcare în circa 5 ore. Traseul este indicat pentru coborîre pe schiuri.

Nu mai puțin interesantă este însă ascensiunea către Postăvar făcută cu telefericul. Ea durează firește mai puțin (aproximativ o jumătate de oră), dînd posibilitate ca, de la peste 50 m înălțime, să încerci nu numai emoția plăcută prilejuită de admirarea frumuseților înconjurătoare, ci și emoția — ceva mai neobișnuită — a călătoriei la înălțime.

Imagine de iarnă de pe Cristianul Mare

